

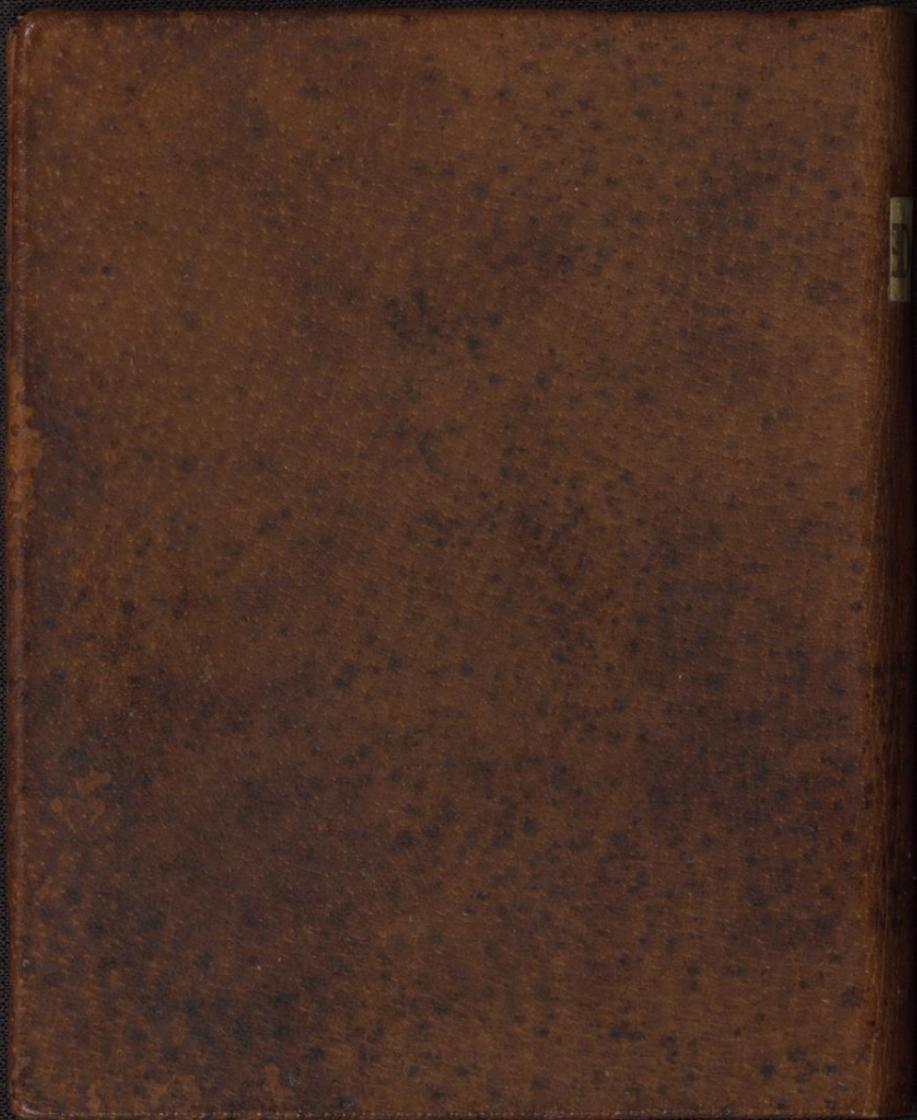
Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Psalterium, hebr.

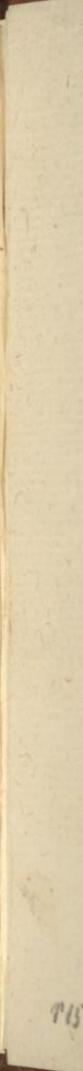
[S.l.], [1490?]

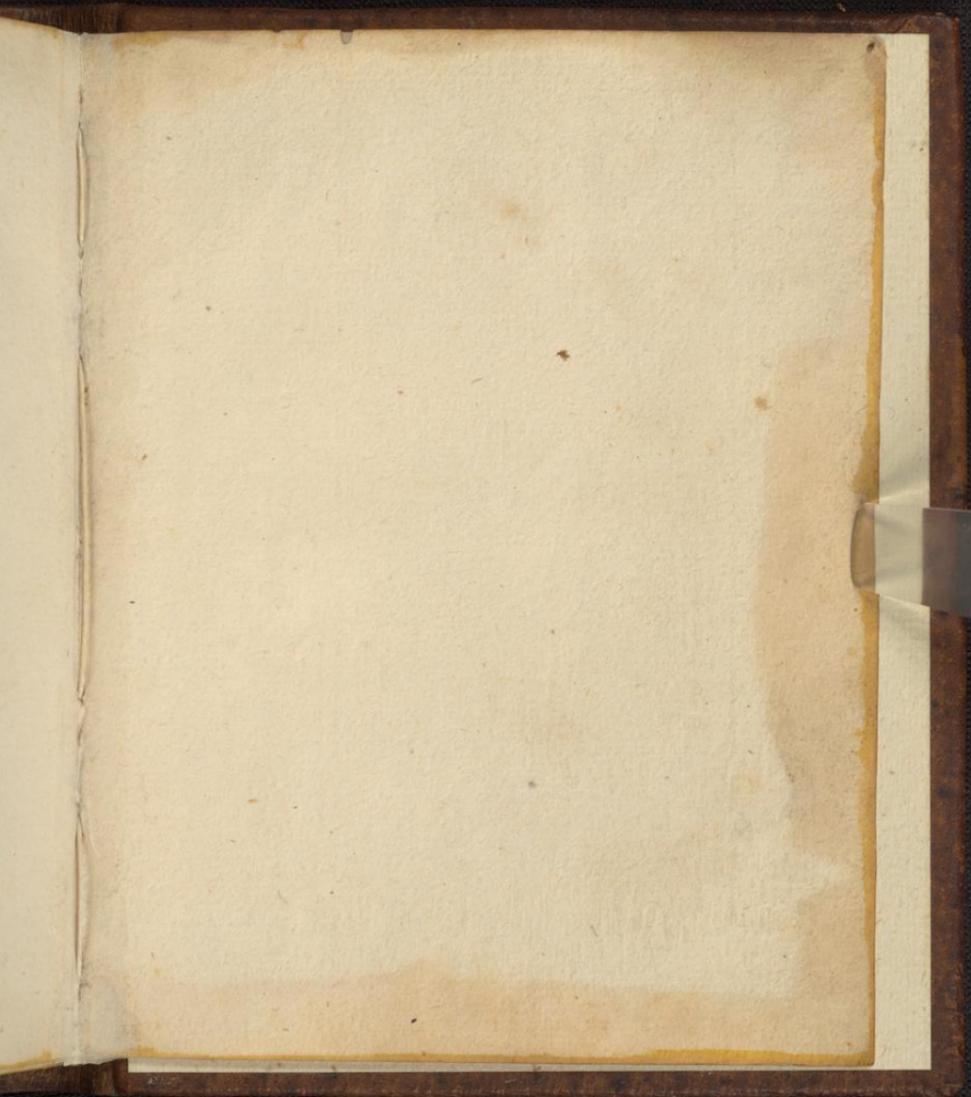
[urn:nbn:de:bsz:31-239800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-239800)

AN 587

restauriert, Dez. 92, Ks.

פֿלֿאָטֿעֿרֿיֿוּֿםֿ הֿעֿבֿרֿאֿיֿשֿׁםֿ נֿוֿן
punctatum. sine loco & anno
impressionis.

Etou 1477

Hain 13446

אשרו

א

המיט אשר לא הדרך בעינה
 רשעים וברוך חטאים לא
 עמד ובמושב לים לו יש
 ישב: כי אם בהורה יחפצו ובהורה יהגה יום ול
 חילה: והיה כעץ שהול על פלגי מים אשר פרו יתן
 בעתו ועלה לא יבול וכל אשר יעשה ינלח: לא כן
 הרשעים כי אם כמוץ אשר הרפנו רוח: על כן לא
 יקמו רשעים במשפט וחטאים בערה בריקים: כי
 יורש ידרך בריקים ודרך רשעים תאבד:

למה

ב

הגשו גוים ולאמים יהגו ריק: יהי עבו
 מלכי ארץ ורוזנים כסרו יחד על יד ועל
 משימו: נכחקה את מוסדותיו ובשליכה ממנו עב
 עבותו: וישב בשמים ישחק ילעג למו: מזו בר
 מלימו באפו ובחרונו יבהלמו: ואני נסכתי מלכי
 על צוק הר קרסו: אכספה אל חוק יד ממד מלי ב
 בני אתה אני היום ילדתיך: שאל ממני ואתנה פדום
 בחלתי ואחזקתיך מפסי ארץ: הרוגש בשבת ברול
 ככלי יחד הנפנים: ועתה מלכים הסכילו הוסרוש
 שופטי ארץ: עברו מה יד בודמה ונילו ברעה:

קִשְׁרוּ בְּרֵךְ וְיִקְרָךְ וְהִתְאַבְּרוּ דָרְדֹר כִּי יִבְעַר כְּמִשְׁט אֲשֶׁר
אִשְׁדֵי כָל חֲסִי בּוֹ : מְזֻמָּר לְדָוִד
בְּבִרְתּוֹ מִיָּמֵי אָבִי
אֲבִשְׁלוֹם

בְּנוֹ : יְיָ מִהַר רַבּוֹ יִרְוֵנוּ רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ : רַבִּים אֲמִירִים
לְכַפְשֵׁי אֵין יִשׁוּעָתָהּ לֹא בָאֵי סֵלָה : וְאִתָּהּ יְיָ מִן בְּעָרֵי
כְבוֹרֵי וּמְרִים רַאשֵׁי : קְדֵי אֵלֵינוּ אֲקַרְא וְיִעַנֵּנוּ מִהַר ק
קָרְשׁוּ סֵלָה : אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישׁטָהּ הִקְרִיבֹתִי כִּי יְיָ יִסְמֵנוּ
יִסְמְכֵנוּ : לֹא אִירָא מִדְּבַבּוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב טָהוּ עָלֵינוּ
: קוּמָה יְיָ הוֹשִׁעֵנוּ אֵתֵינוּ כִּי הִכִּיתָ מֵתָה כָּל אֲוִיבֵי לְחֵי טָמֵי
רַשָּׁעִים שָׁבַרְתָּ : לְיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּךְ סֵלָה :
לְמַנְעַח בְּנִינְוֹת מִזְטוֹר לְדָוִד : בְּקִרְאֵי עַנְנֵי אֵתֵינוּ

בְּרַקִּי בִּימֵי הַרְחַבְתָּ לִּי מִנְּנִי וְשָׁמַעַתְּ עֲשִׂיתִי :
בְּנֵי אִישׁ עַד מִהַר כְּבָרֵי לְכַלְמֵהּ הַמֵּהֲבֹן רִיחַ הַבְּתָקְטוֹ
כֹּזֵב סֵלָה : וְרַעַב כִּי הִשְׁלָה יְיָ חֲסִיד לֹא יְיָ שָׁמַע בְּקִרְאֵי
אֵלֵינוּ : רָגוּז וְאֵל תִּחְטְאוּ אֲמִרוֹ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁכַּב
מִשְׁכַּבְכֶם וְרוּמוֹ סֵלָה : וְבַחוּ וְבַחֵי בְּרַח וּבַטְחוּ אֵלֵינוּ :
רַבִּים אֲמִירִים מִי וְיִקְרָנוּ טוֹב כִּסֵּה עֲלֵנוּ אֲדָר עֲנִידֵנוּ יְיָ :
נִתְהַה שְׁמִיחָה בְּלִבֵּי מַעֲתָה רָגַנְס וְהִירֹשְׁס רַבּוֹ : בְּשָׁלוֹם
יִמְרִיו אֲשַׁכְּבָה וְאִישׁוֹן כִּי אִתָּהּ יְיָ לְבָרְדֹר לְבַטְחַת הַשֵּׁי

ה לַבְּטַח הַתְּשׁוּבָה : לַמְנַחַח

אֵל הַכְּתוּלֹת מוֹדֵד לְדָוִד : אִמְרֵי הַאֲזִינוּ
 אֵל בֵּיתָה הַגִּי : הַקְשִׁיבָה לְקוֹל טוֹשֵׁי מַלְכֵי וְאֵלֵי כִי
 אֶלֶּךְ אֶתְּפֹלֵל : אֵל בְּקֶרֶת הַטַּמְעַן קִלְיֵי בִקְרֹן אֶעֱרֹךְ לְךָ
 וְיִכְשֶׁה : כִּי לֹא אֶחְפֹּץ רַשָּׁע אֹתָהּ לֹא יִגְדֹךְ רַע :
 לֹא יִתְיַבֵּב הַיּוֹלֵלִים לְכַבֵּד עֲרִיכְךָ שְׂמָאָה כֹּל פְּעֻלֵי מוֹן
 הַאֲבֵד רַבְרֵי כּוֹב אִישׁ רַמִּים גְּמֻרְמָה וְהַעֲבִי : וְאֲנִי
 בְּרוּם חֶסֶדךָ אֲבֹא בִיָּךְ אֲשַׁתְּזָה אֵל הַיִּכָּל קִרְשֶׁךָ בִּ
 בִּרְמִיָּה : אֵל גִּרְטֵי בִּמְרִיקְהֶם לְמַעַן טָרְדֵי הַיִּסָּד לִפְנֵי
 דְּכֶךְ : כִּי אֵין בְּפִיָּהוּ כְּכֹנֶה קֶרֶבֶס הַהֵן קֶבֶר פֶּתַח
 גְּרוֹמֶס לְשׁוֹכֵס יַחְלִיזֶן : הַאֲשִׁימֶס אֵהִים יִסְלֹד מִמּוֹנֵה
 מִמּוֹעֲצוֹתֵיהֶם בְּרַב פְּטַעְיָהֶם הִרְתַּמּוּ כִי מִרַב בְּךָ : שֵׁ
 וְיִשְׁמַח כֹּל חֲסִי בְךָ לְעוֹלָם יִרְנְנוּ וְהִסְךָ עֲלִימוֹ וְיַעֲלֵ
 וְיַעֲלֶנּוּ בְךָ אֶהְיֶה טֶמֶךְ : כִּי אֹתָהּ תִּבְרַךְ צִדִּיק אֵל כִּכֵּן
 כִּכֵּן רִיחֶךָ תִּגְטְרֶנּוּ לַמְנַחַח בְּנִינּוֹת עַל
 הַשְּׂמִינִית מוֹדֵד לְדָוִד : אֵל אֵל
 בְּאֶפֶךָ הִרְכִּיתֵנִי וְאֵל בְּחִמּוֹךָ הִסְרֵנִי : חֲנֻנִי אֵל כִּי
 אֲמַלֵּל אֲנִי רַפְּאֵנִי אֵל כִּי נִבְהַל עֲצָמָי : וְנִשְׁפֵי כִבְהַלָּה
 מֵאֵד וְאֹתָהּ אֵל עַד מוֹתִי : שׁוּבָה אֵל מִלִּפְנֵי הַטַּעֲשֵׁנִי

אֵל הַכְּתוּלֹת
 מוֹדֵד לְדָוִד
 אִמְרֵי הַאֲזִינוּ
 אֵל בֵּיתָה הַגִּי
 הַקְשִׁיבָה לְקוֹל
 טוֹשֵׁי מַלְכֵי וְאֵלֵי
 כִי אֶלֶּךְ אֶתְּפֹלֵל
 אֵל בְּקֶרֶת הַטַּמְעַן
 קִלְיֵי בִקְרֹן אֶעֱרֹךְ
 לְךָ וְיִכְשֶׁה : כִּי לֹא
 אֶחְפֹּץ רַשָּׁע אֹתָהּ
 לֹא יִגְדֹךְ רַע : לֹא
 יִתְיַבֵּב הַיּוֹלֵלִים
 לְכַבֵּד עֲרִיכְךָ
 שְׂמָאָה כֹּל פְּעֻלֵי
 מוֹן הַאֲבֵד רַבְרֵי
 כּוֹב אִישׁ רַמִּים
 גְּמֻרְמָה וְהַעֲבִי :
 וְאֲנִי בְּרוּם
 חֶסֶדךָ אֲבֹא בִיָּךְ
 אֲשַׁתְּזָה אֵל הַיִּכָּל
 קִרְשֶׁךָ בִּ בִּרְמִיָּה
 : אֵל גִּרְטֵי בִּמְרִיקְהֶם
 לְמַעַן טָרְדֵי הַיִּסָּד
 לִפְנֵי דְּכֶךְ : כִּי אֵין
 בְּפִיָּהוּ כְּכֹנֶה קֶרֶבֶס
 הַהֵן קֶבֶר פֶּתַח גְּרוֹמֶס
 לְשׁוֹכֵס יַחְלִיזֶן :
 הַאֲשִׁימֶס אֵהִים יִסְלֹד
 מִמּוֹנֵה מִמּוֹעֲצוֹתֵיהֶם
 בְּרַב פְּטַעְיָהֶם הִרְתַּמּוּ
 כִי מִרַב בְּךָ : שֵׁ וְיִשְׁמַח
 כֹּל חֲסִי בְךָ לְעוֹלָם
 יִרְנְנוּ וְהִסְךָ עֲלִימוֹ
 וְיַעֲלֵ וְיַעֲלֶנּוּ בְךָ
 אֶהְיֶה טֶמֶךְ : כִּי אֹתָהּ
 תִּבְרַךְ צִדִּיק אֵל כִּכֵּן
 כִּכֵּן רִיחֶךָ תִּגְטְרֶנּוּ
 לַמְנַחַח בְּנִינּוֹת עַל
 הַשְּׂמִינִית מוֹדֵד לְדָוִד
 : אֵל אֵל בְּאֶפֶךָ
 הִרְכִּיתֵנִי וְאֵל בְּחִמּוֹךָ
 הִסְרֵנִי : חֲנֻנִי אֵל
 כִּי אֲמַלֵּל אֲנִי רַפְּאֵנִי
 אֵל כִּי נִבְהַל עֲצָמָי :
 וְנִשְׁפֵי כִבְהַלָּה מֵאֵד
 וְאֹתָהּ אֵל עַד מוֹתִי :
 שׁוּבָה אֵל מִלִּפְנֵי הַטַּעֲשֵׁנִי

למען חסדך: כי אין במות זכרך בשאור מי יודה לך:
אֲנִי־הִי בְּאַנְחֹתַי אֲשַׁחֵה בְּכֹל לֵילֵהּ מִמֵּנִי בְּרִמְזוֹתַי עָרִיסִי
אֲמַסֶּה: עֲשֵׂתָהּ מִכַּעֲסֵי צִיב עֲשִׂיָהּ בְּכֹל צָרָרִי: כִּדְרוֹ
מִמֵּנִי כֹל פִּתְעוּלֵי אֶחָד כִּי שָׁמַע לִי קוֹל בְּכִי: שָׁמַע לִי תַחֲנוּנֵי
לִי תִשְׁלַחַי יָקָח: יִבְשׁוּ וַיִּבְהֹלוּ מֵאֵד כָּל אֲוִיבֵי יִשְׂרָאֵל
יִבְשׁוּ רָגַע: שְׂצִוּוֹן לְדֹרֹת אֲשֶׁר טָר לִי עַל רַבְרֵי
כּוֹשׁ בֶּן יִמְשִׁי: לִי אֱהִי בֶן חֲסִידֵי הַתְּשֻׁבִי
מִכֹּל רֹדֵפֵי וְהִצִּילֵנִי: פֶּן יִטְרַף כְּאֲדֵרִי כִפְשֵׁי פִרְקֵי וְאֶיךָ
מִיִּזְלִל: לִי אֱהִי אֱסֵי עֲשִׂיתִי וְזֹאת אִם יֵשׁ עוֹל בְּכַפִּי: אִם
גְּמֹלֹתַי שְׁלֹמִי רַע וְאֲחִלֵּי צָרָרֵי רִיק: יִרְדֶּף אִיבֵי כִפְשֵׁי
וַיִּשָׁךְ וַיִּרְמַס לְאֶרֶץ חַיִּי וּכְבָרֵי לְעַפְרַי יִשְׁכַּן סֵלֶה קוֹמֶה
לִי בְּאִפְסֵךְ הַכְּשֵׁא בַעֲבֹרֶת צָרָרֵי וְעוֹדֶה מֵלִי מִשְׁפֵּט מֵ
צָרוֹת: וְעֲרַת לְאִמִּי תִסְבַּבךָ וְעֲלִיהָ לְמֹרֹת שׁוֹבֶה: לִי יֵד
יִרְקֵן עַמּוּסֵי שְׁשֻׁבֵי לִי כִּכְרָקֵי וְכִתְמוֹי עֲלֵי יִגְמַד כֹּא
רַע רִשְׁעִים וְתִכְוֶן צָרִיק וּבֹתֵן לְבוֹתָהּ וְכֹלֵר: אֱהִי צָרִיק
מִגְּבִי עַל אֱהִי מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל לֵב: אֱהִי שׁוֹפֵט צָרִיק וְזֶשׁ
בְּכֹל יוֹם: אִם לֹא יִשׁוּב חֲרָבוֹ יִלְטֵשׁ קִשְׁתּוֹ רִדֵּךְ וַיִּכְוַנֶּנּוּ
הָלֹךְ הַכֹּחַ כֹּלֵי מוֹת חֲסִידוֹ לְדִלְקֵי יִשְׁעָל: הִנֵּה יִתְבַּל אֶחָד
הִרָה עֲמֹל הָלֵךְ שָׁקֵר: בַּד כָּרֶה וַיִּתְפָּרְדּוּ וַיִּשָׁל בַּשָּׁחַת

יפעל: ישוב עטלו בראשו ועל קרקרו חטמו ירד מ'
 מורה י"א כסרקו ואזורה סס י"א עליון: למנצח מ'
 על הגיהות מוזמר לדר: י"א מרננו מה
 מריר שמך בכל המרץ אשר הגה הודך על השמים:
 מפי עוללים ויונקי ישרה עוז למען יודריך להסבית
 מריב ומהנקם: כי מראה שטיך מעשה מרובות ירח
 וככבי אשר כוננה: מה מנוס כי הזכרנו ובן מרס
 כי הפקדנו: והחטרהו מעט מזהים וכבוד והדר העז
 העטרהו: המטלהו במעשה יריך כל שנה תחת רגליו
 יבנה ומלשי' כלס וגם בהמות טרי: יעור שמים ודג'
 היס עובר ארמות ימי: י"א מרננו מה מריר שמך
 בכל הארץ: למנצח עלמות לבן מוזמר ט'
 לדר: מורה י"א בכל לבי מספרה כל
 נפלאות: משטמה ומעלמה בין מוזרה שמך עליון:
 בשוב אויבי אחור יכטלו ויאברו מעטך: כי עשית
 משפט' ודיני ישרה לכסא שושט צדק: גערת גרס
 מברת רשע שמים טחית לעולם ועד: האריב המורח
 מדבות לנצח וערי' נהטת מבר וזרס המה: וי"א לעולם
 ישב כונן למשפט כסאו: והוא ישפט תבל בדרק

ידון לאמים במישרים: ויהי י"ג משגב לרך משגב ל
לעתה בנרה: ויבטחו בך יורעי שמך כי לא עזבת
דרטיך י"ג: זמרו י"ג יושב ציון הגידו בעמי עליוהיו: כי
דרש רמים מותם זכר לא שכח נשקת ענוי: חנני י"ג רמה
ענוי משנאי מרוממי משערי מות: למע אספרה כל
ההלכת בשערי בת ציון וגילה ביטועת: טבעו גויס
בשחת עשו ברשת ון טמנו כלכרה רגלם: כודע י"ג מ'
משפט עשה בפעל כפיו נקש רשע הגון סלה: ישובו
רשעים לשאולה כל גויס שכחי אהים: כי לא לנח
ישכח אביון תקות ענוי האבד לעד: קומה י"ג אל יצח
אנש ישפטו גויס על פנתך: שיתה י"ג מורה להם ירעו
גויס אנש המה סלה: למות י"ג תעמוד ברמות
תעלים לעתה בנרה: בגאות רשע ידלק
ענוי ותפטו במזמות זו חשבו: כי הלל רשע על תמות
כפטו וביצע ברך נאץ י"ג: רשע בגבה אפו בל ידרוש
ציון אהים כל מזמוריו: ומילך רכיו בכל עת מרוס
משפטיך מנגרן כל יצררו יפות בהם: אמר בלבן בל
אמוט לך ורר אשר לא ברע: אלה פיהו מלא ומר'
ומרמות ופק תמת לשונן עמל ואין: יושב במארב מ'

לרוד: הושיעה לך כי גמר חסיד כי פסו אמונים מב'
מבני ארם: טווא ירברו איש מהרעהו שפת חלקה
בלב ולב ירברו: יכרת לך כל שפת חלקה לשון מרב
מרברה גדולה: אשר אמרו ללשננו נגביר שפתינו
אמנו מי ארוך לנו: משד עניים מאנקה אביונים עתה
אקום ואמר לך נשיית ביטש יפוח לו: אמרוה לך אמרוה
טהורות כסה כרוה בעליל לארץ מוקק טבעתים: מ
אתה לך השמרס הנכרו מן הרוד וו לעולם: סביב רש
רשעים יתהלכו כרס ולה לבני ארם:

למנצח מומד לרוד: עד אנה לך השכחתי כ
כח עד אנה תסחר מה פניך ממני: עד אנה אשית
עצתי בפשעי יגון בלבבי וימס עד אנה ירום איבי
עלי: הביטה ענני לך זהו האירה עיני פן מיטן המוה:
פן ואמר מיבי וכלתיו כרי יגילו כי אמוט: ואני בתהרן
בטמתי יגל לבי בישועתך אשירה לך כי גמול עלי:

למנצח לרוד אמר כבל בלבו מין זהים השמיהו
התציבו עליה מין עשה טוב: לך משמים השקה על
בני ארם לראות היט משכיל רדש את זהים: הכל ס
סר יתרו נאלתו מין עשה טוב מין גם אתר הלך ירשו

כל פצלי און מכלי עמי מכלו לחם ללא קראו : שם
 פתרו פתר כי להיס ברוד דרוק : ענתה עני הבושו כי
 ללא מחסהו : מי יתן מינון ישועה ישראל בשוב ללא שבוח
 עמו ורגל יעקב ישמת ישראל : מן מורד לרוד ללא מי
 יגור באהלך מי ישכון בהר קרשך : הולך תמים ופעל
 דרוק ורבר אמת בלבבו : ללא רגל על לשנו לא עשה ר
 לרעה רעה וחרפה לא נשא על קרבו : נבוה בעניו כ
 נמאס ואת יראי ללא יכבר כשבע להרע ולא ימיה : כ
 כספו לא נתן בנטך ושחר על נקי ללא לקח עשה מלה
 ללא ימוט לעולם : מכתם לרוד שמרני ל כי
 חסיהו בך : אמרת ללא ארני אתה טובתי בל עליך :
 לקרשים אשר בארץ המה וארירי כל חפניו בס : יר
 ירבו טעבותם אחר מהרו בל אסיך כסכיהם מרס ובל
 משא את שמוותם על שפתי : ללא מכת חלקי וכרטי מ
 אתה המזיך גדולי : חבלים כפלו לי בנעמים און נחלה
 שפרה עלי : מהברך את ללא אשר יעניני און לילות יס
 יסרוני כליותי : שויהי ללא לנגדי המזיך כי מיומיני בל
 אמוט : לכן שמת לבי ורגל כבורו און בשריו ישכון ל
 לבטח : כי לא תצוה כפשי לשארל ללא תקח חסורך לר

טו

יז

לדמות שמת: הודיעני ארת חיים שבע שמות מה פ
 פניך כשימות במינך כמת: תפלות לרור שמעה
 יי ברח הקשיבה רכתי האזינה תפלותי בלא
 שפתי מרמה: מלפניך משפטי יבא עינך תחזינה משרים
 בתנה לבי פקרה לילה נרפתני בל המנא ומותי בלי
 יעבר סי: לשפלות מרס ברבר שפתיך אני שמרתי
 אדחות פרוץ: האן אשרי במעגלותיך בל כמטו פע
 פעמי: אני קרמתיך כי הענני ל הטי מונך לי שמע מ
 ממרתי: השלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים ב
 בויניך: שמרני כאישון בת עין בכל כנפתיך תסתהרני
 משני רשעי זו שרונני מיבוי בפשע יקיעו עלי: חלבמו
 סגרו עימו רברו בגאות: אשרנו ענה סבבונו עיניהם
 ישיהו לנטו בארץ: רמיונו כאריה יכסו לטרו וכפיר
 יושב במסתרי: קומה יי קרמה פניו הכריעהו פלט:
 כשטי מרשע חרבך: ממותי ירך יי ממותי מחלח חלום
 בחיי ונשנך המלא בטנס ישביצו בנים והנתיח יתס
 לעולליהם: אני בירץ אחוה פניך אשבועה בהפץ תמונתך
 ז למנצח לעבר יי לרור אשר רבר ליי את רבריה
 השירה הזאת בוס הכיל יי אותה טכך כל מיבוי ומיד שאול

ויאמר ארמוןך יא חזק : יא שלי ומינותתי ומשלי
 אי ידורי מחסה בו מדיני וקני ישעו משגבי : מהלל א
 מקרא יא מן זיבי אושע : אשעוני תבלי מות וכחלי
 בליעל יבנותני : תבלי שאול סבבות קרמוני מוקשי
 מות : בבר לי מקרא יא ואל אהי אשוע ישמע מהיכלך
 קולי ושועתי לפניו הבא באזניו : ותגעש ותגעש הא
 הארץ ומודרי הרים ידגון ותגעשו כי מרה לו : עלה
 עשן באשעו ואש משיו תאכל גחלים בערו ממנו : ויש
 שמים וירד וערפל תחת רגליו : וידכב על כרוב ויעף
 וירא על כנפי רוח : וישת משך סדור סביבותיו סהור
 חשבה מים עבדי שתזים : מנוחה נגדו עבדו עברו בבר
 וקחלי אש : וירעש בשמים יא ועליו יקן קולו בבר וקחלי
 אש : וילטח חציו וישנס וברזים רב ויהמם : ויראו א
 אשפי מים יגלו מוסרות תבל מגעתך יא מכשמות ר'
 רוח אשך : ישלח ממרום יתני ומשני ממים רבים :
 יבילני מאיבי ען ומשכני כי אמרו ממני : יקרמוני
 ביום אירי ותי יא למשגן לי : ויביאני למרחב יחלכ'
 יחלכני כי תשן בי : וגמלני יא כמדך כבר וירי יש'
 ושיב לי : כי שמרת דרכי יא ולא

ולא רשעתי מאהי : כי כל משפטיו לנגדי וחקתיו
לא חסיר מני : ואהי המים עמו ואשתמר מעוני : וי
ישב יי לי ככרתי כבוד ידי לנגד עניו : עם חס'
חסיר התחסר עם גבר המים התמים : עם נבר התברר
ועם עקש התפתל : כי אהה עם עניי השיש ועניי ר
דמות השפיל : כי אהה האיר נרו יי אהי יגיה חשכי :
כי בכ ארוץ גרור ובלאי אדלק שור : הן המים דרכו
אמרה יי ארושה טבן הוא לכל החוסים בו : כי מי
מבלערי יי ומי כור זולתי אהינו : הן המאורני חיל ויהן המים
דרכי משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמדני : מלמד
ירי למלחמה וכתהה קשה כחושה ורועתי : והתן לי מ
מגן ישעך וימיכך הסערתני וענתך הרבני : הרחיב י
בערי החתי ולא מערו קרסלי : אדרה איבי ואשיגם
ולא אשוב עד כלהם : אמחנם ולא יכלו קום יפלו
תחת רגלי : והאורני חיל למלחמה הכריע קמי החתי :
ואיבי כההה לי ערה ומשכנאי איסימהם : ישועו ואיך
מושש על יי ולא ענס : ואשתקם כעצר על פני רוח
כטיט חוריות מריקם : הפלטני מדיבי עם השמיני לי
לראש גוים עם לא ירעתי יעברוני :

לשמע מן ישמענו לי בני נכר יכתשו לי בני נכר יבלו
 ויחגרו ממסגרותיהם: תי"א וברוך יצרי וירוס אהי ישעי
 ה' הנוקן נקמו לי וירבר עמים תהתי: מפלטי מאיבי מן מן
 קמי הרומני מאיש חמס תחילני: על כן מודך בגוי
 י"א ולשמך מזמרה: מגדיל ישועות מלכך ועשה חסד
 למשיתו לרוד ולזרעו עד עולם: **למנצח**
 מזמור לרוד: השמים מספרים כבוד ל'
 ומעשה ידיו מגיד הרקיע: יום ליום יביע אמר ולילה
 ללילה יתוה דעה: אין אמר ואין דברים בלי נשמע ק
 קולם: בכל המדך יבא קום ובקצה תבל מליהם לשמש
 שם מהל בהם: והוא כחתיק יבא מחפתו ישיש כגבר
 לרוך ארח: מקצה השמים מוכמו ותקופתו על קצתם
 ואין כסתר מוחמתו: תורה י"א תמימה משיבת נפש
 עדות י"א נאמנה מתכימה פתי פקודי י"א ישרי משמתי
 לב מיכות י"א ברה מזידה עינים: ירמת י"א טהורה עומרה
 לער משפטי י"א אמת דקרו יתרו: הנמרים מזהב ומסן
 רב ומתוקים מרבש ונפת יצפס: גם עבודך נוהר בהם
 בשמרט עקב רב: שגמות מי יבין מנסתרות נקמי:
גם מזרים חשוד עבודך אל

ימטלו כי אין מיתוס ונקיות משמש רב : יהיו לרבות א
ממיר פי הקמיון לבי לפניך יי' כורי וגו' : למנצח
מומוד לרוד : יענך יי' ביום צרה ישגבך שם
זהי יעקב : ישלח עורך מקדש ומציון יסעך : יזכר
כל מנחתך ועלתך ידענה סלה : יהן קך כלבבך וכל ע
ענתך ימלא : נרננה בישועתך ובשם זהינו כדגל ימלא
יי' כל משאלתיך : עתה ידעתי כי הושיע יי' משימו
יענהו משימי קדשו בגבורות ישע ימנו : מלה ברכב
ואלה בסוסים ואנחנו בשם יי' זהינו נוכדי : המה כרעו
כפלו ואנחנו קמנו ונחנוד : יי' הושיענו המלך יעננו
ביום קראנו : למנצח מומוד לרוד : יי' בעוד
ישמח מלך ובישועתך מה יגל מאד : האות לבו
בהנה לו וארשת שפתיו בל מנענה סלה : כי תקרמנו
ברכת טוב השית לראשו עמדת פו : חיים שאל ממך
בהנה לו מרך ימים עולם ועד : גרול כבודו בישועתך
הוד והודר השנה עליו : כי השיתהו ברכות לעד התרהו
בשמתה את פניך : כי המלך בוטח ביי' ובחסד עליון
בל מוט : המנח ירך לכל אחיבך ימינך המנח שו
שוכמיון : השיתהמו כהנוד מש לפנה פניך יי' באשן יבל

כ

כא

ותאכלם אש: פרימו טארוץ האבר וזרעם מזבני ארס
 כי נטו עלי רעה חשבו מזמותם בל יובדו: כי השתימו
 שוכס במיחדך תכונן על פניהם: רומה י"ץ בעון נשיר
 וכזמרה גבורתך: **למנצח** על אילת השחר
 מזמוד לרדף י"ץ ל"ץ למה **עזבתני רחוק**
 מישיבתה רברי שאגתי: אהי מקרא יומם ולא תצנה
 ולילה ולא רומי לי: ואתה קרוש יושב תהלות ישר:
 בך בטחו אבותינו בטחו ותשלטמו: איך זעקו ונמלטו
 בך בטחו ולא בושו: ואנכי תלעתה ולא איש חרפת
 מרס ובזוי עס: כל רמי ילעגו לי ישעירי בשש יבישו
 ראש: גל אל י"ץ יפלטוהו יצילהו כי תפץ בו: כי אתה
 גמי מבטן מבטמי משרי אמי: עליך השלכתי מרחם
 מבטן אמי י"ץ אתה: אל הרחץ ממני כי ירה קרובה
 כי אין עוזר: סבבוני פריס רבי אבירי בשן כתרונתי
 פינו עלי פיהם מריה טרף ושוג: כמיס נשפכתי זה
 והתפדרו כל עינמתי היה לבי כרוגע נמס בהתן מעי:
 יבש כחרש כמי ולשני מרבץ מלקומי ולעשר מותה
 תשפתני: כי סבבוני כלבי ערת מרעי הקפני כארי ירי
 דרגלי: אספר כל עינמתי המה יביטו בו: ימלקו בקרי לה
 גל לבושי ישלן גדל: ואתה י"ץ אל הרחץ מירתי לעזרהי

כב

תושה: הדיולה מחרב נפשי מיד כלב ימדיתי: השיעני
 מפי אריה ומקדני רמים ענתני: אספרה שמך ימתי
 בהתך קהל מהלך: ידמי לך הללוהו כל ארע יעקב כב'
 כבודוהו וקודו ממונו כל ארע ישרא: כי לא בזה ולא ש
 שחק ענתה עני הלא הסהיד פניו ממנו ובשועו אלו
 שמש: מאתך ההלש בקהל רב נררי משל כנר יראיו
 יאכלו עננים וישבעו יהללו לך הרשויו ימי לבבכס לער
 : יזכרו וישבו אל לך כל מעסי ארץ וישתחוו לשנתך כל
 משפתות גוים: כי ליל המלוכה ומושל בגוים: אכלו
 וישתחוו כל רשני ארץ לפניו יכרעו כל יודרי עשר ונפשו
 לא חיה ארע יעברנו יספר לאדני לרוח: יבאו ויקדו
 חרתו לשם נולד כי עשה: **בזמור לדוד ל**
 חגי לא מחסר: בכמותה רשא ידביכני על מי מכמותה
 ינהלני נפשי ישובב ינחני במעגלי חרף לטען שמו
 גם כי מלך בני חלמות לא מידא רע כי אתה עמדי
 שבתך ומשענתך המה ינחמוני: הערו לפני שילתי כג'
 מדרי רשנה בשטן ראשי כוסי רויה: אך טוב ומסר
 ידרשוני כל ימי חיי ושבעתי בבית לך לארך ימים:
כר' לדוד מוטוד ליל המדך ושלמה תבל וישבי בה'
 כי הוא על ימים יסרה ועל כהרות

כג

כר'

יכוננה : מי יעלה בהר ^א ומי יקום במקום קרשו :
 נקי כפיס ובר לבב אשר לא נטא לשוא נפשי ולא
 נשבב לשומה : ישמ ברכה מאת ^א ורחקה מזיהי
 ישעו : זה דוד רדשיו מבקשי שבך יעקב סלה : שאו
 שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך ה'
 הכבוד : מי זה מלך הכבוד ^א עוזו וקבור ^א גבור מ'
 מלחמה : שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ו'
 ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד ^א כבאו
 הוא מלך הכבוד סלה : לרוד מזיך ^א נפשי כה
 משא : זהו בך בטחתי
 מל אבשה מל
 יעלמו מויבי לי : גם כל קוי לא יבשו ויבשו הבוגרי
 ריק : רכסך ^א הודיע ארתותי למרע : הדריכני באמתך
 ולמרע כי אהה זהו ישעו מתך קויתי כל היו : וכו רחמיך
^א חסדך כי מעול המה : חטאו כעורי ופשעו מל הזכור
 כחסר זכר לי מה למען טוב ^א : טוב וישר ^א על כן
 יורה חטאי בדרך : ידרך עניו במשפט ולמד עניו דרכו
 כל אמתת ^א חסר ואמת לכעדי בריותו וערותו : למען
 שמך ^א ושלחת לעזב כי רב הוא : מי זה המיש ידו ^א
 ודנו ברוך ובחר : כפשו בטוב הלין ורעו יירש מד

אירץ: סוד יי' לדמיון ובריתו להודיעם: עיני המיד אל
יי' כי הוא ירמיא מרשה רגלי: פני מלי וחנני כי יחיד
ועני מני: מרות לבבי הרחיבו ממסוקתי הרנימני:
חאה עניי ועמלי ושא לכל חטאתי: רמה איבי כי ר
רבו חטאת חמס חנאוני: שמרה כפשי והכילכי אל
מברש כי חסיתי בך: הם וישד יחונני כי קוהתיך:
פרה זהים את ישראל מכל מרשדו: לרוד
שפטני יי' כי אני בהמי הלכתי וב יי' בטחתי
לא אמער: בחנני יי' ונסני ברשה כלוהתי ולבי: כי
חסרך לטגר עיני והתהלכתי באמתך: לא יטבתי עס
מתי שוא ועס כעלמים לא אבא: שנתתי קהל מרשי
ועס רשעים לא אשב: מרתך בנציון כפי ואסובבה
את מזבחך יי': לשמע בקול תרה ולספר כל כפלאתיך
יי' אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך: אל תחסוקה
עס חטאי כפשי ועס חנשי רמי חיי: אשר בידיה ומה
רמינס מלאה שתר: ואני בהשי ארך פדתי וחנני:
רגלי עמרה במשור במקהלים אברך יי': לרוד
יי' אודי רשעי ממי ארדא יי' מעון חיי ממי אפתה:
בקרב עלי מרשי לאכל את בשרי נדתי ואיבי לי הנה
כשלך

כו

כו

ונפלו : אם תחנה עלי מחנה לא ידא לבי אם הקום
 עלי מלחמה בואת איני בועש : אחת שאלתי מאת יי
 אותה מבקש שבהי בבית יי כל ימי חיי לחיות בנושם
 יי ולבקר בהיכלו : כי יצפני בסכה ביום רעה יסה
 יסהרני בסתר מהלו בכור ירומני : ועתה ירום רא'
 ראשי על איבי סביבותי ואזבחה במהלו ובחי הרועה
 משירה ואזמרה ליי : שמע יי קלי מקרא חנני וענני :
 לך אמר לבי בקשו פני את פניך יי מבקש : אל תסהר
 פניך ממני אל תט באנה עברך עזרתי היית אל תטש
 תטשני ואל תעזבני יהי ישי : כי מבי ואמי עזבוני
 ויי יאספני : הורני יי דרכך ונחני בארח מישוד למען
 שורדי : אל תהנני בנפש ידוי כי קמו בי ערי שקר
 וישח חוס : לולא האמנתי לראות בטוב יי בארץ ח
 חיים : קוה אל יי חוק ויאמץ לך קוה אל יי :
 לדרך מליך יי מקרא ידוי אל תחרט ממני פן
 תחשה ממני ונמשלתי עם יודדי בוד :
 שמוע קול תחנוני בשועי מליך בנטאוי ידי אל רבדו
 קרשך : אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און רבדי
 שלום עם רישיהם ורעה בלבבם : תן להם כפעלם וכרצ

כח

מעלליהם כמועשה יריהם תן להם השב גמולם להם :
כי לא יבינו אל פעלה ל' ואל מעשה ידיו יהרסו
ולא יבנס : ברוך ל' כי שמע קול התנני :
ל' עזי ומגיני בו בטח לבו ונעזרתי ויעלו לבי ש
ומשרי מהורנו : ל' עזו למו ומעזו ישועה משיתו
הוא : הושיעה מה עמך וברך מה כחלקך ורע'
דעס ונשאם עד העולם :

מזמור לדוד הברו ל' בני מל' הברו ל' כט'
כבוד ועוז : הברו ל' כבוד שמו הש
השתחוו ל' בהררת קדש : קול ל' על המים ז' הכ'
הכבוד הרעים ל' על מים רבים : קול ל' בכח קול
ל' בהוד : קול ל' שובר ארזים וישבר ל' את ארזי ה
הלבנון : וירקיעם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן רמ'
ראמים : קול ל' מרנב להבות מש : קול ל' יחיל מרבר
יחיל ל' מרבר קדש : קול ל' יחולל מילות ויחשוף יע
יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד : ל' למבול ישב וישב
ל' מלך לעולם : ל' עזו לעמו יהו' ל' יברך עמו בשלום :
שיר חככת הבית לדוד : ארומוך ל' כי
ר' לתני ולא שמחת מיבי לי : ל' ז' ה'

כלו ברוך מי שנתי באמתה כול בעוני כמי ונתי
עששו: מכל דורי הייתי חרפה ולסכני מנח ושמח
למידעי ומי בתוך נדודו מטני: נשכחתי כמה מלב ה
הייתי ככלי חרס: כי שמעתי דבת רביס טגוד מסביב
בהוסרס יתר עלי לקחת נפשי וחסו: ואני עלך בטחתי
אמרתי אלהי מתי: בידך עשה הדילכי מיד מימי
ומרחשי: המירה פניך על עברך הטיעני במסרך: א
אל אבסיה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשארל:
המלטה טפה טקר הרברות על דריון עתק בגאיה ו
ובח: מה רוב טובך אשר נפגה לדמיך פעלה לחסי
בך נגר בני מרס: הסתורס בסתר פניך מרכסי מיש
הנפנס בסכה מריב לטונה: ברוך א כי הפליא חסרו
לי בציר מנח: ואני אמרתי בחשו נגרוהי טגור עניך
מכן טמעה קול החנוני בשועי מלך: מהבו מה א כל
חסידיו ומוניס נח א ומשלס על יתר עשה גאיה:
חוקן וממך לבבכם כל המיחלים ל א: לרוד
מסכיל אשרי נטוי פטע כסוי חטמה: אשרי מרס
לא יחשב א לך עון ואין ברחרו רמיה: כי חרשתי בל
עצמי בטמאתי כל היוס: כי יוטס ולילה הכבר על יד

לב

לכחלה לו: משמים הביט יי' ראה את כל בני האדם:
ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי הארץ: היוצר יתר
לבם המובין אל כל מעשיהם: אין המלך נשבע ברב מילך
גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס לתשועה וברב מילך
לא ימלט: הנה עין יי' אל ירימיו למיחלים לחסרו: להניח
ממוה נפשם ולחיותם ברעב: נפשיו חכה ל' עוד
עודיכו ומגנכו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו
בשמנו: יהי חסרך יי' עלינו כאשר יחלנו לך: לרוד
בשנוהו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך: אבר
אברכה את יי' בכל עת המיד וההללו בפי: ב' יי' תהלה
נפשי ישמעו עבדים וישמחו גדלו ל' אתי ונרוממה
טמו ימיו: דרשתי את יי' וענני ומגדושי הנילני
הביטו אלי ונהרו וצניהם אל יחפרו: זה עני קרא ו
ו יי' טמע ומכל צרתיו הושיעו: חנה מלאך יי' סביב ל
לירמיו ויחלנס: טעמו דמו כי טוב יי' אשרי הגבר
יחסה בו: דמו את יי' קדשו כי אין מחסור לירמיו:
כפריים רשו העבו ודרשי יי' לא יחסרו כל טוב: לכו
בני טמעו ליראת יי' אל תרכס: מי האיש החפץ מי
חיים אהב ימים לרמות טוב: כמד לשונך מרע ושפת

לך

KAL PH USTIA INKITA : INKITA LON UST ALTE
AUID AADI LON INKITA ALTE : ALTE AL UST K
EINLON : CY AADIA INKITA PH CAUL AADY SE
UZYLI ENKITE UZTE : USTIA USTY PH USTIA EN
FSTIA : USTIA ALTE PH UST USTIA KAL AL UZ
LEA : CY UST AADI PH AUST LON UST USTI PH
UZYLI PH UST : AL UST UST UZYLI UZYLI PH
USTI KAL USTI UST LON : UST CAUL FSTI UST
KAL FSTIA USTAL UST : ENKITA USTIA ENKITA
LON USTIA ENKITA : USTIA UST USTI PH UST LON
KAL USTI PH UST PH UST : UST ALTE I
INKITA CY USTIA AL : PH UST UST PH K
LON USTIA ENKITA USTIA : UST PH ENKITA UST
CY USTIA UST UST PH ENKITA : USTIA LON L
UST USTIA : USTIA USTIA ENKITA USTIA PH : ENKITA
USTIA USTIA USTIA : UST PH ENKITA PH UST USTIA
UST PH ENKITA UST PH USTIA USTIA : ENKITA PH ENKITA
PH USTIA USTIA : UST PH USTIA USTIA USTIA USTIA
USTIA USTIA USTIA : UST UST USTIA USTIA USTIA USTIA

46

לשנא : רברו פיו און ומרמה תרל להשכיל להטיב ;
און יחשב על מסכבו יתייב על ררך לא טוב רע לא
ומאס : א"י בהשמים חסרך אמונתך עד שתקיס : יבר'
ברקת כהררו א' משפטיך ההוס רבה ארס ובהמה ה'
השיע א"י : מה יקר חסרך אהיס ובני ארס בעל כנפיו
יחסיון : ירוין מרשן ביתך ונחל ערטיך השקס : כי ע'
עמך מקור חיים באורך נראה אור : משוך חסרך ליו
לירעך וסרקתך לישרי לב : אל תבואני רגל גמיה ויד
רשעים אל הנדוני : שס כפלו פעלי און רמו ולא יכלו
קוס : לרוד אל התחר במרעים אל תקנא
בעשי עולה : כי כחציר מהרה ומלו
וכירק רשוי יבלון : בטח ב' א"י ועשה טוב סוכן ארץ ור
רעה אמונה : והענג על א"י ויתן לך משאלות לבך : ג'
ג'ל על א"י רדכך ובטח עליו והוא יעשה : והרטיא כו
כמוד ברקת ומשפטיך כסדריס : רוס א"י להתחולל לו
אל התחר במסלית ררכו במיש עשה מזומה : הרה
מאף ועווב חמה אל התחר אך להרע : כי מרעים יכ'
יכרהון וקרי א"י המה ידשו ארץ : ועוד מעט ואין רשע
וההבוננה על מקומו ואיטיבו : ועגוס ידשו ארץ וה

לו

ההענגו על רב שלום: זמס רשע לברוך וחרק עליו
שניו: יי' ישמח לו כי ראה כי יבא יומי: חרב פתחי
רשעים ודרכו רשתת להפיל עני ואביון לטבח ישרי
דרך: חרבס הבא בלבס וקשתותתס השברנה: טוב מ
מעט לברוך מהמוק רשעים הבס כי זרעות רשעים
השברנה וסומך ברוקס יי': יודע יי' ימי המימים וכל
ונחלתס לעולם ההיה: לא יבשו בעת רעה ובימי רעב
רעבון ישבעו: כי רשעים יאברו ואיבי יי' כיקר כרי
כלו בעשן כלו: לזה רשע ולא ישלס וברוך חוכן ונתקן
כי מברכיו ירשו ארץ ומקלליו יכרתו: מ יי' מיצדרי
גבר כוננו ודרכו יחפץ: כי יפל לא יוטל כי יי' סומך
ירו: נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדק נעוב חר
זרעו מבקש לחס: כל היום חוכן ומלה זרעו לברכה
סוד מרע ועשה טוב ושכון לעולם: כי יי' אהב משפט
ולא יעוב את חסיריו לעולם נשמרו זרע רשעס נכ
נכרת: צדקים ירשו ארץ וישכנו לעד עליה: פי י
צדק יהגה חכמה ולטנו תרבר משפט: תורת יהיו ב
בלבו לא תמער אשדיו: יפה רשע לברוך ומבקש ה
להמיתה: יי' לא יעובנו בירו ולא ידשיענו בהשפטו:

וכאלם לא יפתח פיו : ומהי כמיש אשר לא שמע והי
ואין בפיו תוכחה : כי לך ה' הומלתי אתה הענה אדני
אלהי : כי אמרתי פן ישמחו במוט רגלי עלי הקדלו :
כי מיני לבלע נכון ומכאובי נגדי המיד : כי שוני אג
אגיד אראג מחטאתי : ואויבי מים ענמו ורבו שב
שכאי שקר : ומשלמי רעה תחת טובה ישטוכי תחת
דרכי טוב : אל העובדי לך אלהי אל תרחק ממני : משה
לעזרתי אדני השועתי :

ל'ט' למנצח לירושון מזמור לרור :
אמרת השמרה ררכי מחטא
בלטוני השמרה לפי
מחסוס בעור
רשע לנגדי :
נאלמתי רומיה החטיתי
משוב וכאבי
נעכר :
חס לבי בקרבי בהגוי

תבער אש רבתי בלשוני: הוריעני יי קחי ומרת ימי
 מה היא ארעה מה תרל אני: הגה טפחות כתתה ימי
 וחלדי כאין כגרך אך כל הבל כל ארס כנב סלה: אך
 בנלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יבכור לא ירע מי
 אספס: ועתה מה קויתי יי תומל יי לך היא: מכל פש
 פשעי היכלי חרפה כבל אל השימני: נאלמתי לא א
 אפתח פי כי אתה עשיתי: הסר מעלי כגעך מהגרת ירך
 אני כליתי: בתוכחות על עון יסרת איש ותמים כעש
 תמורו אך הבל כל ארס סלה: שמועה תפלת יי תשוב
 ושועתי המזינה אל רמעי אל תחרש כי גר אנכי ע
 עמוך תושב בכל אבותי: השע מזמני ויבליגה בטרס
 מן **למנצח** לרור מזמור: קוה
 קויתי יי ויש אלי **דשמוע שועתי** ו:
 ויעלני מבור שאון מטיט היוך ויקס על סלע רגלי כ
 כוכן אשרי: ויוקן בפי שיר תרש ההלה ללהינו יראו ק
 רבים ויראו ויבטחו ביי: אשרי הגבר אשר שם יי מ
 מבטחו ולא פנה אל ההבים ושטי כוב: רבות עשית
 אתה יי לה כפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערוך
 אליך אגידה וארברה עמנו מספר: זבח ומנחה לא ה

מ

ע

חפצת מזונם כריתה לי עולה וחטאה לא שאלה: אז
 אמרתה הנה באוהי במגלה ספר כהוב עלי: לעשות ר
 רבונך אהי מפסתי והורתך בהוך מעי: בשרתי ברחב
 בקהל רב הנה שפתי לאי מכלא יי' אהה ירעה: ירח
 ירחתך לא כסיתי בהוך לבי ממוכתך והשועתך מר
 אמרתה לא כדתהי חסרך ואמתך לקהל רב: אהה יי'
 לא תכלא חמויך מימי חסרך ואמתך המיד יברוני:
 כי מפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני ענותי ולא
 יכלתי לראות עצמו משערתה ראשי ולבי עובני: רעה
 יי' להיילני יי' לעזרתה חושה: יבשו ומפרו יחד מבק
 מבקשי נפשי לספוחה יסגו אחור ויכלמו חפסי רעותי
 ישמו על עקב בשהם האמרים לי האח האח: ישישו
 וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו המיד יגרל יי' אהבי
 השועתך: ואני עני ואביון ארני יחשב לי עזרתה ומ
 ומפלט אהה אהי אל האחר: למנצח מומת
 לדור אשרי משכיל אל רל ביום
 רעה ימלטהו יי': יי' ישמרהו וחייהו ונאשר בארץ ואל
 התנהו בגשש מיביו: יי' יסערונו על ערש רוי כל מש
 משכבו הפכת בחליו: מיני אמרתה

מא

חנני רפואה נפשי כי תטוהתי לך : אויבי ואמרי רע
 לי מהי ימותה ואבר שמו : ואם בא לראות שווא ידבר
 לבו יקבץ און לו יבא לחוץ ידבר : יתר עלי יהלחשו
 כל שנוי עלי יחשבו רעה לי : דבר בליעל יזנח בו ו
 ואשר שכב לא יוסיף לקום : גם איש שלומי אשר ב
 בטחתי בו אוכל לתמו הגריל עלי עקב : ואתה חנני
 והקימני ואשלמה להם : בואה ירעתה כי
 תפסחה בי כי לא יריע אויבי עלי :

ואני בהמי המוכה בו והטיבני

לפניך לעולם : ברוך

יהי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם

אמן ואמן :

ראשון

חסלת ספר

ספר שיני

למונצח מטכיל לבני קרח : מב

כאיל הערג על הפיקר

מים כן נפשי הערג מליך אלהים : בטוהה נפשי לזהים
 לאל חי מהי אבא ואראה פני אהים : היתה לי רמועת
 לחם יומם ולילה באמור אלי כל היום מיה אהיך : מלה

מוכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבור בסך אדרס
עד ביה אהיס בקול רנה ותורה המון חונק: מה תשת
השתחמתי נפשי ותהמו עלי הותילי לאהיס כי עור אנ
אדרכו ישועה פניו: אהי עלי נפשי השתחמת על כן א
אזכרך מוארץ ירדן ותדמוניס מהר מוצער: ההוס אל
ההוס קורא לקול כנודך כל משברוך וגליך עלי עברו:
יוםם יבנה יח חסרו ובלילה שירה עמי הפלה לא חיי:
אומרה לא סלעו למה שכמתני למה קרר אלך בלחך
אויב: ברכת בעצמותי חרפוני כודרי באמרוס מלי כל
היום מיה אהיך: מה השתחמתי נפשי ומה תהמי עלי
החלי לאהיס כי עור אודרכו ישועות פני ראהי:

טג' שפטוני אהיס ורבה ריבי מרגי לא חסיד מא
מיאיש מרמה ועולה הפלטני: כי מתה אהי
מעזי למה זכתתני למה קרר אההלך בלחך אויב: שלח
אורך ואמתך המה יבחוני וביאוני אל הר קרשך ואל
משכנותיך: ומבואה אל מזבח אהיס אל א שמתה גי
גילי ואורך בכבוד אהיס אהי: מה השתחמתי נפשי
ומה תהמי עלי הותילי לאהיס כי עור אודרכו ישועות
פני ראהי: **למנצח** לבטי

קרח משכיל : אהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו
 לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם: אהה ירך גוים הורשה
 והטעם הרע לאמים והשלחם : כי לא בתרבוס ירשו ג
 ארץ וזרעם לא הושיע למו כי ימוך וזרעך ואחד פ
 פניך כי רביהם : אהה הוא מלכי : אהים ינה ישועות
 ישעב : בך צרינו נכגמ בשמך נבוס קמינו : כי לא ב
 בקשתי אבטח וחרבי לא הושיעני : כי הושעתנו מי
 מיצדינו ומשנאינו הבישות : באהים הללנו כל היום
 ושמך לעולם נודה סלה : אהה זנחה והכלימינו ולא הי
 תנא ביבמותינו : השיבנו אחר מני נר ומשנאינו
 שסו למו : התננו כסאן מאכל ובגוים זריתנו המוכר
 עמך בלא הון ולא רביה במחיריהם : השימנו חרפה
 לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו : השימנו משל בגוים
 מכור ראש בלאמים : כל היום כלמותי נגרי ובשת פני
 כסהני : מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם : כל
 זאת באהנו ולא שכתוך ולא שקרכו בבריתך : לא ס
 כסוף אחר לבנו והט אשרנו מיני ארמך : כי רכיהנו
 במקום הנס והכס עלינו בצלמות : אם שכתנו שם
 אהינו וכפרש כפינו לז זר : הלל אהים ימחקר זאת

כי הוא יודע העלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום
נחשבנו כצאן טבחה: עזרה למה הישן ^ל הקימה אל
הזמן לנצח: למה פניך הסתיר השטח עניינו ולחננו:
כי שמה לעפר נפשנו רבקה לארץ בטננו: קומה עזר
עזרה לנו ופרינו למוען חסרך: למנצח
על ששנים לבני קרח משכיל שיר ידירה: רחש לבי ד
רבר טוב מאמר ונכי מעשי למוך לשוני עט סופר מה
מהיר: יפישיה מבני ארס הוסך חן בשפתותיך על כן
ברכך אהים לכולם: חגור חרבך על ירך גבור הודך וה
הדרך: והדרך ילח רכב על רבר אמת וענה ירחק ה
ותורתך נראות ימיך: חסוך שנותים עמוס המתוך יש
ישלו בלב אויבי המלך: כסאך אהים עולם ועד שבט
מישוד שבט מלכותך: מהבת ירחק ותשגא רשע על כן
משחק אהים אהיך טמן ששון מתבריך: מר ואהלה
קציעות כל בגדותיך מן היכלי שן מני שמותיך: בטנה
מלכים ביקרותיך נצבה שגל לימינך בכתם אושיר:
שמועי בה דמאי הטיי יחזק ושכמי עמך ובית אביך: ואל
ויהאו המלך ישיך כי הוא ארטיך והשתמתי לו: ובה יד
במנחה פניך יחלו עשירי עם: כל כבודה בה

מה

מלך פנימה ממשבצתה והב לבושה : לרקמות תובל ל
 למלך בתולה למלך אמריה רעויה מובמות לך : תובלטה
 בשמחות וגיל תבווינה בהיכל מלך : תחת אבותיך יה
 יהיו בניך תשיחמו לשרים בכל הארץ : אזכירה ש
 שמך בכל רור ורור על כן עמים יודוך לעולם ועד :
 למנצח לבני קרח על עלמות שיר : אהים לנו
 מוחסה ועוז עזרה בימרות כמוצא מואר :
 על כן לא נירא בהמיד ארץ ובמש הרים בלב ימים :
 יהמו ימורו מימיו ירעשו הרים בגמותו סלה : נהר
 שלגיו ישמחו שיר אהים קרוש משכני עליון : אהים בקרבה
 בל תמוט ישורה אהים לשכות בקר : המו גויים ממו
 מוילכות נתן בקולו תמוג ארץ : יי בבמות עמכו מ
 משגב לנו לנו אהי יעקבסלה : לנו חזו מפעלות אהים
 אשר שם שמות בארץ : משבית מלמות עד קמה המ
 הארץ קשת ישבר וקבץ חמה עגלות ישראל באש : ה
 הדפו ודעו כי אנכי אהים גרוס בגויים גרוס בארץ :
 יי בבמות עמכו משגב לנו אהי יעקב סלה :
 למנצח לבני קרח מזמור : כל העמי תקעו כף הדיעו
 ל' אהים בקול רנה : כי יי עליון נדמא מלך גדול

מו

כל הים
 יתקיימה
 ולחמו
 ויהיה מו
 לכנענ
 ש לנו
 אשר מה
 נלך בלך
 הו
 נקח
 יתקיימ
 נר טבו
 ש מלך
 ויהיה
 קו : בנה
 ומוסר :
 יהוה : יא
 ובה ט
 ה

על כל הארץ : ודבר עמים תחתינו ולאמים תחת ה
רגלינו : ודבר לנו את נחלתינו את גמון יעקב אשר
אהב סלה : עלה אלהי בתרועה יי' בקול שופר : זמרו אלהים זמרו
זמרו למלכינו זמרו : כי מלך על כל הארץ אלהים זמרו
משכיל : מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו
כריבי עמים נאספו עט אלהי אברהם כי לאלהים מגבי
מח' ארץ מאד נעלה : שיר מוזמור לבני קרח
גרול יי' ושהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו :
יפה נרן משוש כל הארץ הר ציון ירכה יספון קרית מלך
רב : אלהים בארמנותיה נרע למשגב : כי הנה המלכים
נצטרו עברו יתרו : המה ראו כן תמהו נבאלו נחפזו :
רעה אמותם שם חיל כיוולתה : ברות קדיש השבר מ
מכותה הרשיע : כאשר שמענו כן ראינו בעיר יי' צבאות
בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה רמינו : אלהים
חסדך בקרב היכלך : כשמן אלהים כן ההלחך על קצו
ארץ צדק מלמה ימינך : ישמח הר ציון הגלגלה בנות
יהודה למען משפטיך : סבו הר ציון והקיפה ספרו
מגדליה : שיהו לבכס לחילה פסקו ארמונותיה למען
הספרו לדור אחרון : כי זה אלהי אלהינו עולם ועד הוא
ימנהגו

עלמות: למנצח לבני קרח מזמור: שמועו ומה טו
 כל העמים האוינו כל ישובי חלד: גם בני ארס גם ב
 בני איש יתר עשיר ואביון: פי ירבר חכמות והקת
 לבי הבנות: אטה למשל אזני אפתח בכבוד חידתי:
 למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני: הבוטחים על
 חילס וברב עשדס יתהלל: אח לא פרה יפרה איש לא
 יתן ל'אהיס כפרו: ויקר פרוין נפשס חמרל לעולם: ו
 יתמי עור לכנת לא יראה השמת: כי יראה חכמים ימ
 ימותו יתר כסיל ובער יאברו ועובו לאחרים חילס: קרבס
 בהימו לעולם משכנתס לרוד ורוד קראו בשמוהס עלי
 ארשות: וארס ב' קר בל ילון נמשל כבהמות נרמו: ו
 זה דרכס כסל למו ומתריהס בפיהס ידנו סלה: כימין
 לשואל שמו מות ירעס ויררו בס ישריס לבקר ונרס
 לבלות שואל טובל לו: אך 'אהיס יפרה נפשי מיר ש
 שואל כי יקיי סלה: אל תירא כי יעשד איש כי ירבה
 נבור ביתו: כי לא במוהו יקח הכל לא ירד אמריו כבורו
 כי נפשו בחייו יברך ויוודך כי תטיב לך: הבוא עד רוד
 אבתיו עד נפת לא יראו אור: ארס ביקר בל ילון נמשל כבהמו
 נרמו: בזמור לאסף 'אהי י' רבר ויקרא מרד נ

ממזרח שמש ער מבואו: מינין מכלל יופי: אהים הו'
הופיע: יבא אהינו ואל יחרש אש לפניו האכל וסבבו
כסערה מאד: יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לרין
עמו: מספו לי חסדי כרחי בריתי עלי זבח: ויגרו שם
שמים זרקו כי אהים טפט הוא סלה: שמעה עמי
וארבה ישראל ואעירה בך אהים: אהך אנכי: לא על
זבחך אוכימך ועולתך לטגרי המיר: לא מקח מבייתך
סר ממכלאוחך עתהים: כי לי כל חמה יער בהמות
בהרדי מלך: ירעה כל עוף הרים ויון שרי עמדי: א
מס ארעב לא אומר לך כי לי הבל ומלואה: האוכל
בשר אבירים ורס עתהים משהה: זבח לאהים הורה ו
שלט לעליון נרדך: וקראני ביום זרה אחלנך והס
הסכרני: ולרשע אמר אהים מה לך לספר חזי והטא
בריתי עלי סין: ואתה שנאה מוסר והשלך רברי א
אחרין: אס ראיתה גנב והרץ עמו ועס מנאפס חל
חלקן: סין שילחה ברעה ולטונך הנמיר מרמה: השב
באחין הרבר בבן אמך תהן רופי: מלה עטייה ההרשה
רמיה היתה אהיה כמוך אוכימך ואערכה לעיניך: בינו
סא וזה שכחי אה סן אטרון ויך מיכל זבח הורה

מזרח שמש
לענת
הארץ לרין
עמי
שמים זרקו
אחך אנכי
לא על
זבחך
אוכימך
ועולתך
למיר
מבייתך
סר
ממכלאוחך
עתהים
כי לי
כל חמה
יער
בהמות
בהרדי
מלך
ירעה
כל עוף
הרים
ויון
שרי
עמדי
א
מס
ארעב
לא
אומר
לך
כי לי
הבל
ומלואה
האוכל
בשר
אבירים
ורס
עתהים
משהה
זבח
לאהים
הורה
ושלט
לעליון
נרדך
וקראני
ביום
זרה
אחלנך
והס
הסכרני
ולרשע
אמר
אהים
מה
לך
לספר
חזי
והטא
בריתי
עלי
סין
ואתה
שנאה
מוסר
והשלך
רברי
א
אחרין
אס
ראיתה
גנב
והרץ
עמו
ועס
מנאפס
חל
חלקן
סין
שילחה
ברעה
ולטונך
הנמיר
מרמה
השב
באחין
הרבר
בבן
אמך
תהן
רופי
מלה
עטייה
ההרשה
רמיה
היתה
אהיה
כמוך
אוכימך
ואערכה
לעיניך
בינו
סא
וזה
שכחי
אה
סן
אטרון
ויך
מיכל
זבח
הורה

הורה יכבדני ושם ררך ארמנו בישיב אהיס :

למוצח מוטוד לרוד : בבא מליו כהן הכביי

כאשר בא מל בה שבע : חנני אהיס

כחסוך כרוב רחמך מחה פשעי : הרב כבסני מעוני

ומחטאתי טהרני : כי פשעי אני ארע וחטאתי כגרי

המיר : לך לברך מטאתי ורע בשיוך עשיתי למשך

הכרך ברברך הזכה בשפטך : הן בעון מוללתי ובחטאי

יחזתני אמי : הן זמות חשונה בטחונה ובהסוס חכמה

הוריעני : החטאתי באזוב וגטתהר הכבסני ומשלך אל

אלבון : השמיעני ששון ושמחה הקלנה ענימות רכיתי

הסתר פניך מחטאי וכל עונותי מחה : לב טהור ברוח

לי אהיס רוח נכון חרש בקרבי : אל השליכני מלשפך

רוח קרשך אל הקח מימי : השיבה לי ששון ישעך ור

רוח כריבה תסמכני : אלמרה פושעים דרכך וחט

חטאים אליך ישובו : היכלי מרמים אהיס אהי השו

השועתי תרען לשוני תרקתך : ארני ששתי הפתח ופי

יגיד תהלהך : כי לא תחפוך זבת ומתנה עולה לא הרעה

זבתי אהיס רוח נשברה לב נשבר וכרכה אהי לא הבנה

היטיבה ברצונך מה ציון הבנה חומות ירשלם : מזוה

כא

התפוך זבחי זרק עולה וכליל מן יעלה על מזבחת פרים :
 למנצח משכיל לרוד : בבא רומג הארטי ורוד
 לשמול ויאמר לו בא רוד אל בית אחימלך :
 מה תהיה לך ברעה הגבור חסד ל כל היום : הוזה החשב
 לשוכן כתצר מלטש עשה רמיה : מהבת רע מטוב
 שקר מרבר זרק סלה : מהבת כל רברי בלע לשון מר'
 פרמה : גם ל יתקן לכת יתקן ויסתך ממהל ושרשך
 מוארץ חיים סלה : ויראו בריקים ויראו ועליו ישתקו :
 הכה הגבר לא ישים אהיס מעזן ויבטח ברב עשרו יעז
 בהתאו : ואני כויה רעקן בבית אהיס בטחתי בחסד מ
 אהיס עולם ועד : מורך לעולם כי עשית ואקוה שמך
 כי טוב נגד חסידך : למנצח על מחלה
 משכיל לרוד : אמר
 נבל בלבן
 מין אהיס השמיתו והתעזבו עול מין עשה טוב : אהיס
 משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל ר
 רש מה אה אהיס : כלו סג יתרו נאלמו מין עשה טוב מין
 גם מתר : הלא ירשו פעלי מן מכלי עמי מכלל לחם
 אהיס לא קראו : שם פתרו פתר לא היה פתר כי אהיס
 פור עשמות חקן הבישותה כי אהיס מאסס : מי יקן

כב

כג

והפני ואשא לא משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו:
ואתה אכתב כערכי אלפי ומיודעי: אשר יחדיו כמהות
סוד בבית אהי נהלך ברגש ישי מות עלימו ידרו שאול
חיים כי רעות במגורם בקרבם: אנו אל אהים מקרא
י^א ישיעני: ערב ובקר ובהרים משיחה ואהמה וישמע
קולי: פרה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי
ישמע א ויאנס וישב קרם סלה אשר אין מליפות למו
ולא יראו אהים: שלח ידיו בשלומיו חלל בריתו: חלף
מתמומות שיו מקרב לבו רכו רבריו משמן והמה פתמות
השלך על י^א יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעלם מוט
לצדיק: ואתה אהים תדירם לבמד שמה אכשי דמים
ומרמה לא יחכו ימיהם ואני אבטח בך: למנצח
על יונה אלם רחמים לדור מכתם באחו אותה פלשתים
בגה: חנני אהי כי שאפני אנוש כל היום לחם ילחיני
שאפו שודדי כל היום כי רבים לחמים לי מרום: יום
אירא אני אליך אבטח: באהי אהלל רברו באהי בטחתי
לא אירא מה יעשה בשר לי: כל היום רברי יעטבו עלי
כל מחשבותם לרע: יגורו ינפנו המה עקבי ישמרו
כאשר קוו נפשי: על און שלט למו באה עמים הורד
אהים: נודי ספרה

ב

אתה שימה רמעותי בנארך הלא בספתך : אז ישובו
 זיבוי אחר ביום אקרא זה ידעתי כי אהים לי : באהים
 מהלל רבר ב' א' מהלל רבר : באהי בטמתי לא אירה מה
 יעשה ארס לי : עלי אהים נרריך משלם הודתך : כי
 הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדמי להתהלך לפני אהי
 באור החיים : למנצח אל השמת לרוד מכתם
 בברחו מפני שחול במערה : חכני אהי חכני כי בק
 חסיה נפשי ובצל כנפך אחסה עד יעבוד הוזה : אקרא
 לאהי עליון לא גמר עלי : ישלח משמים ויושיעני חרף
 טאשי סלה ישלח אהי חסרו ואמתך : נפשי בתוך לבאי
 אשכבה להטים בני ארס שניהם חנית ומינים ולשונם
 חרב חרה : רומה על השמים אהי על כל הארץ כבודך
 רשת הכינו לפעמי כפה נפשי כרו לפני שימה נפלי בתוכה
 סלה : נכון לבי אהים נכון לבי משירה ואזמרה : עורה
 כברי עורה הכבל וכנור מעירה שחר : אורך בעמי א' א'
 אזמרך בלאמים : כי גדול עד שמים חסרך ועד שחקי
 אמתך : רומה על שמים אהים על כל הארץ כבודך :
 למנצח אל השמת לרוד מכתם : האמנם אלס חרף
 תרברק מיטרים תשפטו בני ארס : אף בלב עלות
 תפעלק במרץ

כו

כח

ה' שמו
 י' שמו
 כ' שמו
 ל' שמו
 מ' שמו
 נ' שמו
 ס' שמו
 ע' שמו
 פ' שמו
 צ' שמו
 ק' שמו
 ר' שמו
 ש' שמו
 ת' שמו
 י"א שמו
 י"ב שמו
 י"ג שמו
 י"ד שמו
 י"ה שמו
 י"ו שמו
 י"ז שמו
 י"ח שמו
 י"ט שמו
 כ"א שמו
 כ"ב שמו
 כ"ג שמו
 כ"ד שמו
 כ"ה שמו
 כ"ו שמו
 כ"ז שמו
 כ"ח שמו
 כ"ט שמו
 ל"א שמו
 ל"ב שמו
 ל"ג שמו
 ל"ד שמו
 ל"ה שמו
 ל"ו שמו
 ל"ז שמו
 ל"ח שמו
 ל"ט שמו
 מ"א שמו
 מ"ב שמו
 מ"ג שמו
 מ"ד שמו
 מ"ה שמו
 מ"ו שמו
 מ"ז שמו
 מ"ח שמו
 מ"ט שמו
 נ"א שמו
 נ"ב שמו
 נ"ג שמו
 נ"ד שמו
 נ"ה שמו
 נ"ו שמו
 נ"ז שמו
 נ"ח שמו
 נ"ט שמו
 ס"א שמו
 ס"ב שמו
 ס"ג שמו
 ס"ד שמו
 ס"ה שמו
 ס"ו שמו
 ס"ז שמו
 ס"ח שמו
 ס"ט שמו
 ע"א שמו
 ע"ב שמו
 ע"ג שמו
 ע"ד שמו
 ע"ה שמו
 ע"ו שמו
 ע"ז שמו
 ע"ח שמו
 ע"ט שמו
 פ"א שמו
 פ"ב שמו
 פ"ג שמו
 פ"ד שמו
 פ"ה שמו
 פ"ו שמו
 פ"ז שמו
 פ"ח שמו
 פ"ט שמו
 צ"א שמו
 צ"ב שמו
 צ"ג שמו
 צ"ד שמו
 צ"ה שמו
 צ"ו שמו
 צ"ז שמו
 צ"ח שמו
 צ"ט שמו
 ק"א שמו
 ק"ב שמו
 ק"ג שמו
 ק"ד שמו
 ק"ה שמו
 ק"ו שמו
 ק"ז שמו
 ק"ח שמו
 ק"ט שמו
 ר"א שמו
 ר"ב שמו
 ר"ג שמו
 ר"ד שמו
 ר"ה שמו
 ר"ו שמו
 ר"ז שמו
 ר"ח שמו
 ר"ט שמו
 ש"א שמו
 ש"ב שמו
 ש"ג שמו
 ש"ד שמו
 ש"ה שמו
 ש"ו שמו
 ש"ז שמו
 ש"ח שמו
 ש"ט שמו
 ת"א שמו
 ת"ב שמו
 ת"ג שמו
 ת"ד שמו
 ת"ה שמו
 ת"ו שמו
 ת"ז שמו
 ת"ח שמו
 ת"ט שמו

תמו יריכס העלסון : זרו רשעים מרחם תעו מבטן ר
דברי קוב : חמה למו כרמות חמת נחש כמו פתן דש
יאטס אונז : אשר לא ישמע לקול מלחשי חובר חברי
מחכס : זה הרס שנימו בפימו מלהצות כפירים נהן
י : ימאסו כמו מים יתהלכו למו ירוך חסיו כמו י
יתמוללו : כמו שבלול תמוס יהלך נפל אשה בל חזו ש
שמש : בטרס יבינו סידתיכס אשר כמו חי כמו חרן י
יסערנו : ישמת זרויק כי חזה נקס פעמיו ירחץ ברס ה
השש : ויאמר ארס אך פרו לבריק אך יש זה שפטי
בארץ : למנצח אל השחה לרוך מכהס
בשלח שאול וישמרו את הבית להמיהו :
היילני מאיבי זהו ממוקוממו השגבני : היילני מפעלי
זון ומאנשי רמים הושיעני : כי הנה ארבו לכשטי י
יגדו עלי עינס לא פשעי ולא חטאתי י : בלי עון יר
ירוכן ויכוננו עורה לקראתי וראה ואתה י : אהיס ה
צבמות זהו ישראל הקיימה לקוד כל הגויס אל תתן כל
בגדו און סלה : ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר
הנה וישעון בפיחס חרבות בשפתותיהס כי מי שמינע :
וגמה י השחק למו הלעג לכל הגויס : עזו מליך אש

כט

בנבואותינו : הבה לנו עזרת מימד ושוא השועה ארס
ב'א' ב'א' נעשה חיל הוא יבוס נרינו : למנצח

על נקמת לדור : שמעה אלהי רכתי הקטיבה
הפלה : מקנה הארץ אלק אקרא בעטוף לבי בנח
ירוס ממני הנחני : כי הייה מחסה לי מגדל צח מפני
אויב : אגדה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפוך סלה :
כי אתה אלהי שמעתי לכרדי נתת ירטה יראי שמך : ימי
על ימי מלך הנסוף טנהיו כמו רוד ורוד : ישב עולם
לפני אלהים חסד ואמת מן יבנרוהו : כן מזמרה שמך
לעזר לשלמי נרי יוס יוס : למנצח על

ירוחן מזמור לדוד : אך אל אלהי רומיה נפשי ממנו
ישועתי : אך הוא יצוי וישועתי מטגבי לאי אמוט דבה
עז מנה ההוהה על מיש תרנמו כלכם כחיד נטוי גר
הרמיה : אך משמתי יעכו להרית ירבו כוב בפני יברכו
ובקרבו יקללו סלה : אך ללהי רומי נפשי כי ממנו תקוהי
אך הוא יצוי וישועתי מטגבי לאי אמוט : על אלהים
ישעי וכבורי יצוי עז מחסי ב'א' : בטמו בו בכל עת עם
שפתו לפניו לבבכם אלהי מחסה לנו סלה : אך הבל בני
ארס כוב בני מיש במאונס לעלות המה מהבל יתר : אל
הבטתי בעשק ובגול אל ההבלו חיל כי ינח אל השיחו לב

אחת רבר אהי' שתיס זו שמוצתי כי ענין לזה: **חך מרבי**
סג חסר כי אמה השלם לאיש כמעשהו: **מומוד**
 לרור בהיווהו במרבר יהודה: אהי' זי אמה אשחרך
 במאה לך נפשי כמה לך בסדי בארץ ניה ושף בלי מים
 כן בקרש חזיתך לראות עון וכבודך: כי טוב חסוך
 מחיים שפתי ישבמוטך: כן מברכך במי בטמן אשא
 כפי: כמו חלב ודשן תשבט נפשי ושפתי רננת יהלל פי:
 אם זכרתך על יצועי באשמודות אהגה בך: כי הייה
 עזרתה לי ובמל כנפך ארטן: רבקה נפשי אחרך בי המכה
 ימינך: והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו בהמתיה ה
 הארץ: יגירהו על ידי חרב מכה שבעלים יהיו: והמלך
 ישמח ב' אהי' ותהלל כל הנשבע בו: כי יסכר פי רברי
סד שחר: למנצח מוזמר לרור: שמע אהי' קולי בשיחי
 מפתי אויב הדר מי: הסתירי מסור מרעיס מרגשת
 פעלי און: אשר שגנו כחרב לשונם ררכו חסם רבר
 מר לידות במסתרים הם פיתאם ירהו חלל ייראו: יחזקו
 לנו רבר רש יספרו לשמוך מוקטים אמרו מי ידמה
 למו: יתפשו עולות המנו חפס מחפס חרב איש חלב
 עמוק: וירכ מלהים חך שתאם היו מכותם:

ויכשילוהו עלימו לשנוס ותנדרו כל רמיה בס : וייראון
כל ארס ויגידו פעל אהי ומעשהו השטילו : ישמת כדוק
סה ב' י' חסה בו ויהללו כל ישרי לב : למנצח
מומחר לרוח שיר : לך רמיה תהלה אהי' בצינן חן יסלס
כרה : שזע תפלה עדין כל בשר יבאו דברי עוטה גברו
מיני פשעיני ומה הכפרס : אשרי הבחר והקרב ישכו
חצריך כשבעה בטוב בתיך קרוש היכלך : כדמאות ביה
בצדק תעננו אהי' ישענו מבטח כל קצוי ארץ ויס רחוקי'
מכין הריס בכחו נאור בגבורה : משביח שאון ימי שאון
גלהס והמון לאמים : וייראנו ישבי קצות מאותהיך
טרכמי בחר וערב הרטין : פקרת הארץ והשוקקה רבת
תעשרנה פלג אהי' מלא מים תכין רגנס כי כן תכינה :
תלמיה רוח נחת גרוריה ברביבים המונגנה יסמה הברך
עטרת שנת טובהיך ומעגליך ידעפון רשן : ידעפו כ'
נאות טרבר וגיל גבעות התגורנה : לבשו כריס הימאן
ועמקים יעטפו בר והרעצו אנה ישרו : למנצח
סו שיר מומחר הריעו לזהיס כל המרד : ומרו
כבוד שמו שימו כבוד תהלתו : אמרו לזהיס מה נדמ
מעשיך ברם עון יכתשו לך מיבך : כל המרץ ויהמרו

ישועתו לך ויזמרו לך ויזמרו שמך סלה : לכו וראו מפ'
 מפעלות אהים כראו עלילה על בני אדם : הפך ים לי'
 ליבשה בנהר יעברו ברגל ים נשמתה בו : משל בג'
 בנבורתו עולם עיניו בגוים הנשכנה הסודרים אל ידמו
 למו סלה ברכו עמים אהינו מהשמיעו קול ההללו : השם
 נפשו בחיים ולא נתן למוט רגלינו : כי בתכנו אהים
 צדקתנו כנקה כסה : הבאתנו במצורה שמה מועקה
 במתנו : הרכבת אנוש לראשינו באנו באש ובמים
 והוציאנו לרויה : אבוא ביתך בעולות אשלש לך כרה :
 אשר פנו שפתו ודבר פי בצר לי : עלות מתים מעלה
 לך עם קטרת אלים מעשה בקר עם עתרים סלה :
 לכו שמועו ואספרה כל יראי אהים אשר עשה לכפשי :
 אליו פי קראתי ורומס תחת לשוני : און אם רמיתי בלבי
 לא ישמע אדני : אכן שמוע אהים הקשיב בקול תפילתי :
 ברוך אהים אשר לא הסיר תפילתי וחסרו מאתי :
 למנוח ס בגנות מוזמר שיר : אהים ויחננו ויברכנו
 יאר פניו אהנו סלה : לדעת בארץ רכך בכל גוים
 ישועתך : ירוך עמי אהי ירוך עמי כלם : ישמתו וירכנו
 לאמו כי השפוט עמים מישור ולאמוס בארץ הנחם

סלה: יודוך עמ׳ אה׳ יודוך עמ׳ כל׳: ארץ נתנה
 יבולה וברכנו אה׳ אה׳: וברכנו אה׳ ויראו אה׳
 כל אפסי ארץ: למנצח לרוד מזמור שיר: יקום
 אה׳ יפוטו מיביו ויטו משנאיו מפניה: בהנהגה עשן
 תנהג כהמס רוק: מפני אש יאברן רשעים מפני
 אה׳: ויבא אה׳ ישמחו ועלכו לפני אה׳ ויששו בשׁ
 בשמחה: שירו לאה׳ זמרו שמו סלו לרכב בערבות
 ביה שמו ועלו לפניו: אבי ותמוס וריון אלמנות
 אה׳ במשן קרשה אה׳ מושב ימרים ביה מוכיא
 אסירים בכושרות אה׳ נדרים שכנו נחיתה: אה׳ בׁ
 בהמתך לפני עמך בעצרך בישימון סלה: ארץ רעשה
 אה׳ שמים כטפו מפני אה׳ זה סיני מפני אה׳ אה׳ ישראל
 אה׳ נרבות תניף אה׳ כחלתך וכלאה אה׳ כוננתה:
 חיתך ישבו בה הכין בטובך לפני אה׳: יא יתך חמור
 המבשרות נבא רב: מלכי נבאות ידרון וכוה ביה
 תחלק שלל: אם השכבון בין ששהים כנפי יונה נתפה בכסף
 ואברותיה בירקק חרוץ: בשרש שרי מלכי בה תשלג
 בצלמון: הר אה׳ הר בשן הר גבנוני הר בשן: למה תרדון
 הר גבנוני ההר חמור אה׳ לשבתו אה׳ יא ישכן לנחת:
 רכב אה׳ רבתיים

מלפני שפאן י"א בס טני בקרש: עליות למרוס שבית ש
 שבו לקחת מותנות בארס ומה סוררר' לשכך יה אהי' ברת
 י"א וס יוס יעמס לכו ה' ישעתכו סלה: ה' לכו א' למושעות
 ול' אהיס י"א למוות הונמות: אך אהיס ימתך ראש איביו
 קרקר שער מוהלק באשטיו: אמר י"א מבשן אשיב אשיב
 ממונלות יס: למטן תמתך רגלך ברס לשון כלבין
 מאיבס מנהו: האו הליכותך אהיס הליכות י' מלכי
 בקרש: קרמו שדיס אמר נגביס בתוך עלמות הופפות:
 במקלות ברכו אהיס י"א ממקור ישר' שס בנימן יעיר
 ררס שדי יהודה רגמות שדי ובוך שרי נפחלי: מיה
 אהיך עוך עזה אהי' זו פעלת לכו מהיכלך על ירושלם לך
 לך יובילו מלכי' שי: גער מיה קנה ערת מביד' בעגלי
 עמיס מתרעס ברכי' כסף בור עמיס קרבות יחפיו:
 יאמרו חשמוניס מני מינריס כוש הריץ ידיו ל' אהיס: ממלכות
 המדך שירו ל' אהי' זמור י"א סלה: לרכב בשמי שמי שמי
 קרס הן יתך בזולו קול עז: תכר עז ל' אהי' על ישראל גאותו ועזו
 בשחקי': כורמי אהי' ממקדשיך י' ישראל הוא כהן עז והענימות
 לעס ברוך מלהיס: למנצח על שושנים לרוח: סח
 הושיעני אהיס כי באו מיס ער נפש: טבעתי ביון מיולה
 ואין מטמר באהי

במעמקי מים ושבילת שטפתני : יגעתי בקראי נח
גרני כל עיני מיחל ליהי רבו משערות ראשי שנאי
חנם ענמו מימיהי איברי שקר אשר לא גזלתי אז משיבי ;
אהי אהה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכתרו : אל
יבשו בי קויד יי אהי יבמות אל יכלמו בי מבקשיך אהי
ישרא : כי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני : מווד
היית לאחי וככרי לבן אמי : כי קנאת ביתך אכלתני
וחרפותי חרפתיך כפלו עלי : ואבכה ביום נפשי ותהי
לחרפות לי ואתנה לבושי שק ויהי להם למשל ישירי
בי ושבתי שער ונגינות שותה שכר : ואני הפלתי לך יי
עה רבון אהיס ברב חסרך ענני באמת ישעך : היילכי
מטיט ואל מטבעה אכנלה משנאי וממעמקי מים :
אל השטשני שבלת מים ואל הבלעני מימלה ואל האטר
עלי במר פיה : ענני יי כי טוב חסרך כרב חמויך פני
מלי : ואל הסתר פניך מעברך כי יר לי מהר ענני :
קרבה אל נפשי גולה למען איברי פרני : אהה ידעת חרפתי
ובשתי וכלמותי כדרך כל יחדרי : חרפה שברה לבי ואנושה
ואקזה לטר ויין ולמנמני ולא מימיהי : ויהנו בברותי ראש
ולממאי ישקוני חומץ : יהי שלמנס לפניהם לפח ולשלמי
למוקש

הטה מלי מונך והוסיפני : היה לי לבד מעון לבנת
האיר נרמה להוסיפני כי סלתי וסינרתי מהה : אה
פלטי מיר רטע מכה מעול תוסך : כי מהה הנה
אזיהם מבעתי מנעודי : עלך נסמכתי מבטן ממעי
ומי אמה גודי בן העלה תמיד : כמופת היית לרבי
ומה מחסי עז : ימלא פי העלך כל היום הפארק
אל תשליכני לענה זקנה ככלות כחי אל העובני : כי מ'
אמרו מיבי לי ושמרי נפשי נעשתי יתרו : לאמר אה
עובו רדפו ותשטרו כי מין מידל : אהים אל הרחק
ממני אהי לעזרתי חוטה : יבטן יכלן ממני נפשי יעטו
תרפה וכלמה מבקסי רעמי : ואני תמיד מיחל והוס'
והוספתי על כל העלך : פי יספר רחוקך כל היום תי
תשועתך כי לא ירעתי ספרתי : אבוא בגבורות
אהים אוכזר רחוקך לבתך : אהי למחנני מנעודי רבי
הנה מיגיד נפלאותיך : וגם ער זקנה ושיבה אהים אל
העובני ער מיגיד ורוען לחד וחד לכל יבא גבורתך
רחוקך אהים ער מרום אטור עשית גרולה אהים מי
כמוך : אטור הראיתי נרות רבתה ורעות הערב המיני
וג'הרמותה המרץ הערב העלני : תרב גרלתי והסב פב

לעולם לפני שמים יתן שמו ויתברכו בו כל גוי ימי שמו :
בדוך א' זהים אהי ישראל עושה נפלאות לברו : ובדוך
שם כבודו לעולם ושלום כבודו מה כל המדוך ומן ?
ומטן : ככל השלוח רוד בן ישי :

ספר שלישי

מסוד
למטה ויך טוב לשרא זהים לברי לבב :
ואני כמעט נשיו וקלי כמיך שפכה מסדי : ט
קבואי בהללס שלום ורשעים מרמה : כי מיך מרדבו
למחש ובריא מאלס : בעמל אנט מיינמו רשס ארט ל
לא יקבעו : לכך ענקאשו גמיה יעטק סיה חטס לטו :
יתא מחלב שינמו עברו מסכיות לבב : ימיקו ורדבר
ברע עקן ממדות ירברו : שהו בשמים פיהס ולטונס
ההלך בארץ : לכך ישוב עמו הלס ותי שלמ ימנו למה
ואמרו מיכה ידע א רש רשע במליק : הנה מלה רשע
ושלי פולס הסג מל : מיך ריק וכיה לבבי ואמתך ב
בנציקן כש : ומהי נגש כל היום ותכתמי לבקרים :
מש אמרתי מספרה כמו הנה רוד בניך בגרתי : ואח
ואחטבה לרעה ואיה כאל הוא בעיני : עד מביא מל
מקרטי א מבינה למחריהם : מיך בחלקה השיה לטו ה

הפלתם למושואות : איך היו למשה כרגע ספר המון מן
בלהות : בחלום מהקיץ מרני בשיר נלמס הבנה : כי י
יתחמץ לבבו וכליותי אשתוקן : ואני בער ולא ארע
בהמות הייתי עמך : ואני המיר עמך אמות ביד ימני :
בצנתך הנחתי ומחר כבוד הקחי : מי לי בשמים וע'
ועמך לא חספתי בארץ : כלה שארי ולבבי בור לבבי
וחלתי אהים לעולם כי הנה רחוקך יאברו היממה כל
וונה מטיך : ואני קרבת אהים לי טוב שהי ב' א' אהים
מחסי לספר כל מלאכותיך :

ער

לאסוף למה אהים ונתת לנח יעשן אפך
במין מרשיהך : וזכר ערכת קנית קרס גאלה שבט כ'
נחלקך הד ירון זה שכנת בו : הרימה פעמין למשוואת
נח כל הרע אויב בקרש : שאגו בררין בקרב מוערין
שמו אזהותם אמת : יורע כמויח למעלה בסבך עץ
קרמות : ועתה פתחיה יתר בכשיל וכלפות יהלמון : שלח
באש מקרשך לארץ חללו משכן שמן : אמרו בלבם כ
נינס יתר טרפו כל מוערי א' בארץ : מהותנו לא ראל'
ואינן מין עוד נביא ולא אהנו יורע ער מה : ער מ
מהי אה' יתקף נר יטאץ אויב שמן לנח למה השיב

הפלתם למושואות : איך היו למשה כרגע ספר המון מן
בלהות : בחלום מהקיץ מרני בשיר נלמס הבנה : כי י
יתחמץ לבבו וכליותי אשתוקן : ואני בער ולא ארע
בהמות הייתי עמך : ואני המיר עמך אמות ביד ימני :
בצנתך הנחתי ומחר כבוד הקחי : מי לי בשמים וע'
ועמך לא חספתי בארץ : כלה שארי ולבבי בור לבבי
וחלתי אהים לעולם כי הנה רחוקך יאברו היממה כל
וונה מטיך : ואני קרבת אהים לי טוב שהי ב' א' אהים
מחסי לספר כל מלאכותיך :

יֵרֵךְ רִמְיֹנְךָ מִקְרֹב חִיקֶךָ כֹּלֵה: וְהִי מִלְכֵי מִקְרֵס פְּעֵל י
יִשְׁעוּת בְּקֹרֵב הַמֶּרֶץ: מֵהֶה פִּדְוֹת בַּעֲזֹן יֵם שְׁבֵרֵה ר
רִמְשֵׁי הַנְּיָנִים עַל הַמּוֹיִם: מֵהֶה רִנְתֵה רִמְשֵׁי לְיִתְךָ ה
הִתְנַבְּוּ מֵאֹכֵל לַעֵס לְנִיִּים: מֵהֶה בַּקְעֵת מַעֲזֵן וְנַחֲלֵה
מֵהֶה הַדְּבִשָׁה נְהוּרָה מֵיִתְךָ: לֶךְ יוֹם אֶךָ לֶךְ לַיְלָה מֵהֶה
הַכִּינֵה מֵאוֹר וּשְׁמֵשׁ: מֵהֶה הַחֲבֵת כֹּל גְּבוּלֵה אֶרֶץ קִיץ
וְחֶרֶף מֵהֶה יִבְרַחֶם: זְכֹר מֵהֶה אֹיִב חֶרֶף יֵלַע וְעֵס כִּבֵּל כ
כִּמְזֹר שִׁמְךָ: מֵהֶה תִּהְיֶה לְחַיֵּה כֶּפֶשׁ הַדֶּרֶךְ חַיֵּה עֲנִיךָ מֵהֶה
תִּשְׁכַּח לִנְחָה: הִבֵּשׁ לְבָרִית כִּי מִלְאוּ מַחֲשַׁבֵי אֶרֶץ נֹא
נְאוֹת חֲמוֹס: מֵהֶה יִשׁוּב דָךְ נִכְלַס עֲנִי וְאִבּוֹן יִהְלֹךְ ש
שִׁמְךָ: קוֹמֵה אֱהִים רִיבֵה רִיבְךָ זְכֹר חֲרַפְתְּ מִנִּי כִּבֵּל
כֹּל הַיּוֹם: מֵהֶה תִּשְׁכַּח קוֹל בְּדִרְיָן שֶׁאוֹן קִמֵּד עוֹלָה הַז
הַמִּיד: **לְמוֹנֶצַח** מֵהֶה תִּשְׁחַת מִזְמוֹר לְאַסָּה
שִׁיר: הַדְּרִינֹו לֶךְ אֱהִים הַדְּרִינֹו וְקָרֹב שִׁמְךָ
שִׁפְרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ: כִּי אֶקַח מוֹעֵד אֲנִי מִשְׁדֵּרִים אִשְׁשׁוּט
כְּמֹגִים אֶרֶץ וְכֹל יוֹשְׁבֵיהָ אֲנַכִּי תִּכְנְתֵי עַמּוּדֵיהָ כֹּלֵה:
מֵהֶה לְהוֹלִיִם מֵהֶה תִּהְלֹךְ וְלִרְשָׁעִים מֵהֶה תִּרְיֹו קֶרֶךְ:
מֵהֶה תִּרְיֹו לְמֵרוֹס קֶרֶנְכֶם תִּרְבְּרוּ בַּמּוֹד עֵתֶךָ: כִּי לֹא
מִמְרָמָ וּמִמְעַרְב וְלֹא מִמְדַּבֵּר הַרִים: כִּי אֱהִים שׁוֹפֵט

בַּה

זה ישפיל חה ימים : כי כוס ביד יי' ויין חמר מלא ש
מוסך ויגד מזה אך שמריה ימינו ישוה כל רשעי ארץ
וזכר אגדה לעולם מזמרה לזה יעקב : וכל קרני רש'
רשעים אגדע תרוזמנה קרנות חריק :

ענ'

למנצח בכגונות מזמור לאספה שיר : כודע ביה
ביהודה אהים בישראל גדול שמו : ויהי ב
בשלם סכר ומעונתו בשיון : שמה שבר רשעי קשת
מוגן ומרב ומלחמה סלה : כמור אהה אריר מהררי ט
טרה : משתוללו מבירי לם כמור שנתם ולא מימיו מ
כל אנשי מיל ידיהם : מוגעתך להי יעקב נרדם ורכב
וסוס : אהה נרא אהה ומי יעמוד לפניך מאז אפך :
משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה : בתום למ'
למשפט אהים להושיע כל עברי ארץ סלה : כי חמות מ
ארס הדרך שמריה חמות התגר : נדרו ושלמו ליי' אהיכס
כל סביבו ובילו שי למורא : יבצר רוח נגידים נרא
למלכי ארץ : **למנצח** על ירוהון לאספה
מוזמור : קולי אל אהים ואזעקה קולי אל
אהים האזין אלי : ביום צרתי יי' ררשתי ידי לילה כג'
נרה ולא תפוג מאנה הנחם כפשי : מזכרה אהים וז'

ענ'

הם שפיל
שבת ר
לחוק
עין ונחמ
לילה אהה
אך קין
סס נבר
עין אלה
אך נא
הללו ט
עני נבל
עלה הט
וד לחסנה
חוב טחן
אשעט
דיה סלה
עין ארץ
כחל
הם טעו

ואהמיה משיחה והתעטף רחי סלה : מזה שמורות עי'
עיני כפצמותי ולא מדבר : חשבתי ימים מקדם שנות
עולמים מזכרה נגינתי בלילה עם לבבי משיחה רחש
רחמי : הלעולמים זכנתי ולא יוסף לרעות עור : האפס
לכנת חסרו גמר אמר לרד ודר : השכח מנות א אם ק'
קפץ פאך רחמיו סלה : ואמר חלתי היא שנות ימין
בליון : מזכר מעללי יה כי מזכרה מקדם פלאך : וה'
הגיתי בכל פעך ובעליותיך משיחה : אהים בקרש
דרכך מי א גרול כאהים : מזה הז עושה פלא הורשה
בעמים עוך : גבלת בורש עמך בני יעקב ויוסף סלה :
ראתך מים אהים ראתך מים יחילו מך ירגזו ההמות :
זרמו מים עבות קול נהנו שמחים מך חסדך וההלכו :
קול רעמך בגלגל המייד ברקיס הבל רגזה והרעש ה'
הארץ : בים דרך ושביך במים רבים ועקבתך לא
נדרשי : נחית כסמך עמך ביד משה ואהרן : משכיל
לאסה המזינה עמי החדה הטו מזנכס
לאמרי פי : משפתה במשל פי מביעה חירות מני קדם :
אשר שמענו וטרעם ואבותינו ספרו לנו : לא נכמר
מבניהם לרד אחרך מספרים תהלות יי' ועוזו ונשלמ'

עמ

ונפלאותיו אשר עשה: ויקם ערות ביעקב ותורה שם
 בישראל אשר כהה את אבותינו להוריעם לבניהם:
 למען ידעו רוד אחרון בניס יולדו יקומו ויספרו לב'
 לבניהם: וישימו באלהים כסלם ולא ישכחו מעללי
 אל ומינותיו ינערו: ולא יהיו כאבותם רוד סורר ומ'
 ומורה רוד לא הבין לבו ולא נאמנה את אל רחמי:
 בני אפרים נחשקי רומי קשה הפכו ביום קרב: לא
 שמרו ברית אלהים ובהתרו מונכו ללכת: וישכחו על'
 עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם: נגד אבותם עשה
 פלא בארץ מצרים שנה בשן: בקצ ים וישבירם ויגב
 מים כמו נח: וינחם בעצן יומם וכל הלילה באור מ'
 איש יבקע נחיים במדבר וישק בתהומות רבה: וישימ'
 כולים מסלע וזרר כנהרות מים: ויוספו עור לחטוא
 לו למורה עליהן בטיה: וינסו אל בלבבם לשאל מכל
 לנפשם: וירברו באלהים אמרו היוכל אל לערוך של
 שילך במדבר: הן הסה נור ויזבו מים וכחלים ישטפו
 הגם לחם ויכלתה אם יכין שאר לעמו: לכן שמוצ' י'
 ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם מן עלה בישראל:
 כי לא האמינו באלהים

ונפלאותיו אשר עשה
 ויקם ערות ביעקב
 ותורה שם בישראל
 אשר כהה את אבותינו
 להוריעם לבניהם
 למען ידעו רוד אחרון
 בניס יולדו יקומו ויספרו
 לבניהם וישימו באלהים
 כסלם ולא ישכחו מעללי
 אל ומינותיו ינערו
 ולא יהיו כאבותם רוד
 סורר ומורה רוד לא
 הבין לבו ולא נאמנה
 את אל רחמי בני אפרים
 נחשקי רומי קשה הפכו
 ביום קרב לא שמרו
 ברית אלהים ובהתרו
 מונכו ללכת וישכחו
 על עלילותיו ונפלאותיו
 אשר הראם נגד אבותם
 עשה פלא בארץ מצרים
 שנה בשן בקצ ים וישבירם
 ויגב מים כמו נח וינחם
 בעצן יומם וכל הלילה
 באור מאיש יבקע נחיים
 במדבר וישק בתהומות
 רבה וישימו כולים מסלע
 וזרר כנהרות מים ויוספו
 עור לחטוא לו למורה
 עליהן בטיה וינסו אל
 בלבבם לשאל מכל לנפשם
 וירברו באלהים אמרו
 היוכל אל לערוך של שילך
 במדבר הן הסה נור ויזבו
 מים וכחלים ישטפו הגם
 לחם ויכלתה אם יכין
 שאר לעמו לכן שמוצ' י'
 ויתעבר ואש נשקה ביעקב
 וגם מן עלה בישראל
 כי לא האמינו באלהים

אלא בטחו ביטוועתו : ויזכו שחקים ממושל ורלתי שמי
שמים פתח : וימטר עליהם סן לאכל ודגן שמים נתן
למו : לחם אבירים אכל איש יצירה שלח להם לטבע :
יסע קדים בשמים וינהג בעזו היטן : וימטר עליהם כ
כעפר שאר וכחול ימים עוף ככה : ויפל בקרב מתכ'
מתנה סביב למשכנותיו : ויאכלו וישבעו מאד ות'
ותאזתם יביא להם : לא זרו מתאזתם עור אכלם בפ'
בפיהם : ואף מלהים עלה בהם ויהרוג במשמניהם ו
ובחורי ישראל הכריע : בכל ואת חטאו עוד ולא הנ'
האמינו בנפלאותיו : ויכל בהבל ימיהם ושנתם בב
בבהלה : אם הרגם ודרשוהו ושבו ושחרו אל : ויזכרו
כי מלהים נורם ואל עליון גאלם : ויפתהו בפיהם ו
ובלשונם יזבנו לו : ולבם לא נכח עמו ולא נאמנו
בבריהו : והוא רחם יספר עון ולא ישמיה הרבה ה
להשיב אפו ולא ישיר כל חמתו : ויזכר כי בשר המה
רות הולך ולא ישוב : כמה ימרוהו במדבר יצטיבהו
בישימון : וישבו וינסו אל וקדש ישראל התוו : לא
זכרו את ירו יום אשר פרס מני יד : אשר שם במ
במצרים אותהיו ומפתיו בשרה נען :

והפך לרם יאוריהם ונזליהם בל ישתיון : ישלח בהם
 ערב ויאכלם וכפררע ושחיהם : ויתן לחסיל יבולם
 ויגזעם
 והרף בברר גפנט ושקמותם במנמל : ויסגר לברר ב
 בעירם
 ומקניהם
 לרשפים : ישלח במ חרוך אפר עברה וזעם וזרה מש'
 משלחה מלאכי
 רעים :
 יפלט נתיב לאפרו לא חשך ממות נפטם ומיהם לדבר
 הסגיר :
 בכור במיתרים ראשיתו מוסיס באהל חס : ויסע כסאן
 עמו
 וכנהגם
 כעדר במרבר : וינחם לבטח ולא פתרו ואת איביהם
 כסה היס :
 ויביאם
 אל גבול קרשו הר זה כפתה ימינו : ויגרש משניהם ג'
 ג' ייס
 ויפלט
 בחבל כחלה וישכן באהליהם שבטי ישראל : וינסו
 וימרו את
 מלהים
 עליון וערותיו לא שמרו : ויסגרו ויבגרו כאבתם נה'
 נהפכו
 כקטה

ויהי עת
 שמיים נק
 ויגזעו
 מלהים כ
 וקרבתו
 ומארתו
 ויאכלם ב
 ומיתרים 1
 ולא הא'
 ויהם ב
 וינסו
 ומיתרים 1
 לא נאמנו
 והרבה ה
 בעד הנה
 וישיבוהו
 והאון לא
 ויהם ב
 ק

רמיה :	ויכניסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניצוהו : ש
שמע אהים	וישעבר וימאס מאד בישראל : וישע מ'
משכן	שלה אהל
סכן באדם :	ויהן לשבי עזו השפירתו ביד נר : ויסגד
לחרב עמו	ובנחלתו
התעבר :	בתריו אכלה מש ובתלושיו לא הוללו : כהניו
בחרב	כסלו
ואלמוניהו לא	הכבינה : ויקץ כישן ^ל כגבור מהר
מתקן	מיין :
יך נריו אמור	תרפה עולם נקף למו : וימאס באהל
יוסף	ובשבט
מפריס לא	במר : ויבחר את שבט יהודה מה הר ניון
מטר	מהב :
ויבן כמו רמים	מקדשו כארץ יסרה לעולם : ויבחר ב
ברוך	עברו
ויקחהו	מטבלאותה נאן : מאמר עלתה הביאו לרעות
בישקב	עמו
ובישראל	כחלהו : ודעס כהט לבבו ובהבונות
כפיו	יחמס :

יוסף יושב הכרביס הופיע: לפני מפריס ובניסן ימ
ומנשה עזרה את גבורותיו ולכה לישועתה לנו: אל'
אלהים השיבנו והאר פניך וכוטעה: יי' אלהים שב'
בבמותה עד מהי עשנת בהפלה עמך: האכלתם לחם
רמעה ותשקמו ברמעות שליש: השימונו מרחק לשכנינו
ומיבינו ילעגו לנו: מלהים בבמות השיבנו והאר פ'
פניך וכוטעה: גפן ממוצרים הסיע הגרש גויס יתג'
הטעה: פנית לפניה ותשרש טרשיה ותזלמ ארץ:
כסו הרים בלה ועבטיה ארוי אל: השלח קביריה עד
יס ומל נהר יונקוהיה: למה פרכה גריריה ומרה כל
פוברי ררך: יכרסמנה חויר מיעד חוין טרי ירענה: מ'
מלהים בבמות טוב נח הבט משמים ורמה ו
ופקוד גפן זמית: וכנה אשר כטעה ימ
ימינך ועל בן אמיכה לך: ש
טרופה באש כסתה מק'
מגזרת פנ'
פניך יאברו: תהי ירך על איש ימינך על בן מרס ממ'
אמיכה לך: ולא כסג טמך תמינו ובטמך נקרא: יי'
מלהים בבמות השיבנו המר פניך וכוטעה:

למנצח על הגיטות לאסף: הרנינו לזהים ערונו פא'

הריעו ליהי יעקב: שמו ומרו והנו תק כבוד
נביס עס כבל: תקצו בחרש שפר בכסה ליוס תגיכו:
כו חק לישראל הוא משפט ליהי יעקב: ערות בהוסף
שמו בכמותו על ארץ מצרים שפת לא ירעתי משמע:
הסירותי מסבל שכמו כפיו מרוד העברנה: בברה ק
קראת ואחלנך מענך בסתר רעס מבחנך על מי מריבה
סלה: שמוע עמוי ואעירה בך ישראל אס השמוע לי: לא
יהיה בך א זר ולא השתחוה לו נכר: מכני יי אהיך המעלך
מארץ מצרים הרחב פיך ומלמהו: ולי שמוע עמוי
לקולי וישראל לא מבה לי: ואטלתהו בשרירות לבס לי'
ילכו במוענותיהם: לו עמוי שמוע לי ישראל ברכי יה'
יהלכו: כמועט מיביהם מכניע ועל צדקהם משיב ירי:
משכמי יי יכחשו לו ויהי עהם לעולם: ויאכילהו מחלב

פב' חטה ומיסה רבש משביעך: מומור לאסף
זהים נכב בערות א בקרב זהים
ישפט: ער מדי השפטו עול ועני רשעים השאו סל
סלה: שפטו רל ויהום עני ורש הכיריקו: פלטו רל
ומיבק מיר רשעים

על הגיטות לאסף
הריעו ליהי יעקב
נביס עס כבל
כו חק לישראל
הוא משפט ליהי יעקב
ערות בהוסף
שמו בכמותו
על ארץ מצרים
שפת לא ירעתי
משמע
הסירותי מסבל
שכמו כפיו מרוד
העברנה
בברה ק
קראת ואחלנך
מענך בסתר רעס
מבחנך על מי מריבה
סלה
שמוע עמוי
ואעירה בך ישראל
אס השמוע לי
לא יהיה בך
א זר ולא השתחוה
לו נכר
מכני יי אהיך
המעלך מארץ מצרים
הרחב פיך ומלמהו
ולי שמוע עמוי
לקולי וישראל
לא מבה לי
ואטלתהו בשרירות
לבס לי'
ילכו במוענותיהם
לו עמוי שמוע לי
ישראל ברכי יה'
יהלכו
כמועט מיביהם
מכניע ועל צדקהם
משיב ירי
משכמי יי יכחשו
לו ויהי עהם לעולם
ויאכילהו מחלב
חטה ומיסה רבש
משביעך
מומור לאסף
זהים נכב בערות
א בקרב זהים
ישפט
ער מדי השפטו
עול ועני רשעים
השאו סל
סלה
שפטו רל ויהום
עני ורש הכיריקו
פלטו רל
ומיבק מיר רשעים

הנילו : לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימותו
כל מוסרי ארץ : אני מצדתי אהים ובעני עליך כ
כלכם : אך כבוד המוותך וכאתר השדים הפלו : ק
קומה אהים שפטה הארץ כי אמתה הנמל בכל הגרים :
שיר מזמור לאסתר : אהים אל רמי לך אל תחז
החדש ואל השקות : כי הנה מיבך המיון
ומשכאוך נשאו ראש : על עמך ידעמו סור ויהי עני
על צפונך : אמרו לכו ונכבדים מגד ולא יזכר שם
ישראל עור : כי נעשו לב יתרו עליך בבית וכרהו : אה
אהלי ארום וישמעאלים מואב והגרים : גבל עמוך ו
עמלק פלטה פס יושבי יד : גם אשור נלה עמוס היו
ורע לבני לט סלה : עשה להם כמרוך כסיסרא כיבין
בנחל קישון : נשטרו בעין דאר היו דמן לארמה : ט
שתימו נריבמו כעב וכזאב וכזבח וכנלמנע כל נס
נסיכמו : אשר אמרו כירשה לנו את נאמת אהים : אהי
טיהמו כגלגל קט לפני רוח : כאש הבער יער וכ
וכלהבה תלש הרים : כן תרפס בסערך ובסופתך ת
תבלס : מלא פניהם קלון ויבזשו שמך : יבשו ות
ויבהלו ערי ער ויחפרו ויאברו :

פג

וידעו כי היתה שמך יי' לברך עליון על כל הארץ :

פר'

למנוצח

על הגהות לבני קרח מזמור : מה ירדות משכנותיך יי' צבאות : ככ'

כסספה וגם כלהם נפשי למצרות יי' לבי ובשרי ירכנו
אל ז' ח' : גם יצדור מצאה ביה ורדור קן לה אשר ש'
שמה אפרחיה את מזבחתך יי' צבאות מלכי ויהי : א'
אשרי ישבי ביתך עוד יהללך סלה : אשרי ארס עון
לו בך מסלות בלבבם : עברי בעמק הבכה מעין ישי'
ישוהו גם ברכות יעטה מורה : ילכו מחיל אל חיל
יראה אל אהים בסיון : יי' אהים צבאות השלתי
האזינה אהי יעקב סלה : מנגנו ראה אהים והבט פני
משיחך : כי טוב ויס במצריך מאקה בחרה : הסתפה
בבית אהי מרוד באהלי רשע : כי שמש ומגן יי' אהים
תן וכבוד ותק' יי' לא ימנע טוב להלכים בצמים : יי'

צבאות אשרי ארס בוטח בך :

פה'

למנוצח

לבני קרח מזמור : רביה יי' מדתך שבת שבות יעקב : כשאת עון עמו

עמוך כסית כל חטאתם סלה : אספת כל עברתך השיבות ממרון אפך : שובבו אהי ישענו

והצר כעסך עמנו: הלשולס האנה בנו המשוך ויפך
לדור ודר: הלא אתה הטוב המיינו ועמך ישמחו בך:
הראנו יי' חסרך וישעך התן לנו: משמעה מה ידבר
הא' יי' כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישויו
לכסלה: אך קרוב ליראיו ישעו לשכון כבוד בארצנה
חסה ואמת כפגשו ירחק ושלום כשקו: אמת מארץ יי'
הצמח וסרק משמים כשקה: גם יי' התן הטוב וארצנו
תתן יבולה: ירחק לענוי יהלך וישם לדרך פעמיו:

תְּפִילָּה לְדוֹר הַטֵּה יי' מוֹנֵךְ עֲנֵנִי כִי עֲנִי וּמִבִּינְךָ פֶּה

אני: שמרה נפשי כי חסיד אני הושע ה'
עברך אתה אלהי הבוטח אליך: חנני יי' כי אליך מקרא
כל היום: שמח נפש עברך כי אליך יי' נפשי אשח: כי
כי אתה יי' טוב וסלח רב חסד לכל קוראייך: האזינה
יי' הפלתי והקשיבה בקול התנונתי: ביו' צדתי מקראיך
כי הענני: מין כמוך באהים ארני ומין כמושטיך: כל
גויס אשר עשית יבאו וישתחוו לעניך יי' ויכבדו לש
לשמך: כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אהים לברך
הודני יי' ורכך אהלך באמתך ימר לבבי ליראה שמך:
מורך יי' אלהי

בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם : כי חסדך גדול עלי
והיכלת נפשי משאול תחתיה : אהים זדיש קמו עלי וע
ועדת ערביים בקשו נפשי ולא שמך לכגדם : ואמה
מדני : רחום ותקן ארך אפים רוב חסד ואמת :

ענה אלי ותכני תנה עון לעברך והרשיעה לבן אמותך
עשה עמי אמת לעובה וידמו טנאי ריבשו כי אמה יי

פנ

עזרתני ותחמתני : לבני קרח מזמור שיר
יסורתו בהררי קדש : אהב יי שערי ציון

מכל משכנות יעקב : נכברות מדבר בך עיר האהים
סלה : אזכיר דתב ובבל ליורעי הנה שלשת רסיר עם

כוש זה ילד שם : ולציון יאמר מיש ואיש ילד בה והומו
יכננה עליון : יי יספר בכתב עמים זה ילד שם סלה :

קה

הררים כחוללים כל משיני בך : שיר
מזמור לבני קרח למנחת על מחלה לענות

משכיל להימן האזרחי : יי אהי ישועתי ויש מצוקתי ב
בלילה נגדך : תבוא לעניך תפלה הטה מזנך לרנתי :

כי שבעה ברעות נפשי ומי לשאול הגיעו : נחשבת
גם יורדי בוד הייתי בגבר מין אלי במתים חפשי כמו

מללים שוכבי קבר אשר לא זכרתם

שיר
שמואל
מה יע
ואל יע
דבר
שמואל
ובת
עשיו
עני ומבין
החטט ה
אלך מקומו
דבר אשה
האזינה
דבר מקומו
ששש
קבוש
היום לכן
למה שתי

עור והמה מורדך נגזרו שנתני בבור התחתיות במחשכי
בזכרלות: עלי סמכה חמתך וכל משברדך עניה סלה:
הרחקה מירעי ממני שנתני תועבות למי כלא ולא א
מצא: עיני ראבה מני עני קראתיך לך בכל יום שט'
שטחתי מליך כפי: הלמתים העשה פלא אם רשאים
יקומו ירוך סלה: היספר בקבר חסרך אמונתך באב'
באברוק: היוצע בחשך פלאך ויחרקך בארץ נשיה: ו
ואני מליך לך שועתי ובבקר תפלתי תקרמך: למה לך ה
הזכח כפשי הסתיר פניך ממני: עני אני וגוע מנער
נשאתי אמיך אפונה: עלי עברו חרוכך בעותיך מ'
נמתותני: סבוני כמים כל היום הקיפו עלי יתר: הר
הרחקתי ממני אהב רוע מירעי מחשך: מעכיל
לאיתן האזרחי: חסרי לך לעולם אשירה

פנ'

לרד ורוד מוריע אמונתך בפי: כי אמרת עולם חסר
יבנה שמים הכין אמונתך בהם: כרתו ברית לבחירי
כשבבעתי לרוד עברי: עד עולם אכין זרעך ובנית ל
לרד ורוד כסאך סלה: ויורו שמים פלאך לך מה ממ
אמונתך בקהל קרשים: כי מוי בשחק יערתך לך ירמה
לך בבני מלס: זא נערץ בסוד קדושים רבה ונורא

ונראה על כל סביביו : ^ל אלהי כבודות מי כמוך חסין
 יה ואמונתך סביבותך : אלהי מושל בגאות היס בש
 בשוא גליו אלהי השבתם : אלהי דכית כחלל רהב בדרוש
 עזך פורת איבוד : לך שמים מק לך ארץ תבל ומלואה
 אלהי יסרתם : יצפון וימין אלהי בראתם הבור ותרמון
 בשמך ירכבו : לך זרוע עם גבורה העז ירך הרום ימי
 ימינך : ירח ומשפט מוכן כסאך חסד ואמה יקרמו
 פניך : אשרי העם יורשי תרועה ^ל באזר פניך הילכון :
 בשמך יגלון כל היום ובצדקתך ירמו : כי השארת ע'
 עזמו מיתה ובריתוכך הרום קרנינו : כי ל^ל מגננו ולק'
 ולקדוש ישראל מלכנו : אז רברת בחזון לחסידך והא'
 והאמר שויתי עזר על גבור הרמתי במד מעם : מי'
 מצאתי דוד עבדי בשמך קרשי משמתיו : אשר ירי ה
 הכון עמו אף זרועי האמננו : לא ישיא אויב בו וכן
 גדלה לא יעננו : וכהותי מיסניו מדיו ומשאניו אגוף :
 ואמונתו ומהרי עמו ובשמי הרום קרנו : ושמותי בים
 ירו ובגבורה ימינו : הוא יקראני אבי אלהי א' ויכר ו
 ישועתי : אנה אני בכור אנתנהו עליון למלכי ארץ : לש
 לעולם אשמור לו חסדו ובריתי כאמנת לך : ושמותי ל

ונראה על כל סביביו :
 יה ואמונתך סביבותך :
 בשוא גליו אלהי השבתם :
 עזך פורת איבוד :
 אלהי יסרתם :
 בשמך ירכבו :
 ימינך :
 פניך :
 בשמך יגלון כל היום :
 עזמו מיתה :
 ולקדוש ישראל :
 והאמר שויתי עזר :
 מצאתי דוד עבדי :
 הכון עמו אף :
 גדלה לא יעננו :
 ואמונתו ומהרי :
 ירו ובגבורה :
 ישועתי :
 לעולם אשמור

לער זרעו וכסאו כמי שמיס : אם יעזבו בניו הודתי
ובמחשפטי לא ילכוך : אם חקתי יחללו ומצותי לא יש'
ישמרו : ופקדתי בשבט פשעם ובקנצים עונם : וחסדי
לא אפיר מעמו ולא משקר באמונותי : לא יחללו ברי'
בריתי ומצוא שפתי לא משנא : אחת נשבעתי בקר'
בקרסי אם לרוד אכזב : זרעו לעולם יהיה וכסאו כס'
כשמש נגדי : כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה :
ומנה זמנה והמאס ההעברת עם משיחך : נארה ברית
עברך חללה לארץ נורו : פרעה כל גדרתיו שמה מב'
מבצריו מחתה : שסוהו כל עברי ררך היה חרפה לש'
לשכניו : הרימות ימין צרו השמחה כל מיבזו אף ה'
השיב נור חרבו ולא הקמתו במלחמה : השבה מטהרו
וכסאו לארץ מנרה : הקמתי ימי עלומיו העטיות ע'
עליו בושה סלה : עד מה יל' הסתר לנצח תבער כמו
אש חמתך : וזכר אני מה חלר על מה שוא בראת כל
בני אדם : מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו
מיד שאול סלה : היה חסדיך הראשונים יל' נשבעה ל'
לרוד באמונתך : וזכר יל' חרפה עברך שמת בחקי כל
דביס עמיס : אשר חרפו איביך יל' אשר חרפו עקבות

מושחך : ברוך יי' לעולם אמן ואמן :

תפלה
 למטה איש הזאבים אדוני מעוך אתה :
 היית לנו ברר ורר : בטרם הרים ילדו
 והמולל ארץ והבל ומעולם ועד עולם אתה : השב א-
 נוש ער רכא והאמור טובו בני מרס : כי אלק שני
 בעיניך כיום אתמול כי יעבור ואשמודה בלילה : ור'
 זרמתם שינה יהיו בבקר כחמיד יחלק : בבקר ייניך ות'
 חלקה לערב ימולל ויבש : כי כלינו באפך ובחמתך כ'
 נבהלנו : שמה עזותינו לכרך עלמינו למאור פניך :
 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה : ימי
 שנתנו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמנים שנה
 ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעופה : מי יודע עו אש'
 אפיך וכדמתך עברתך : למכות ימינו כן הרע וכביאי
 לבב חכמה : טובה יי' ער מתי והנחם על עברתך : שב'
 שבענו בבקר חרך ורכנה ונשמחה בכל ימינו שמ'
 שמתנו כימות עניותנו טכות ראינו רעה : ידמה אל ע'
 עברתך פעלך הדרך על בניהם : ויהי כעס יי' אליהם ע'

כ"א

עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כונ'
 כוננהו : יושב בסתר עליון ביהל
 שדי והלונן אמר ל"ה מחסי ומיזרחי אהי
 מבטח בו : כי הוא יצילך מפח יקוש מרבר הוות : ב'
 באברתו יסך לך והמתה כנפיו תחסה זנה וסוחרה אמ
 זימותו : לא תירא מפחד לילה מתך יענה יומם : מרבר
 באפל יהלך מקטב ישוד יחרים : יפל משרך אלה ח'
 ורבה מימיך מליך לא יגש : רק בעיניך תביט ושל'
 ושלמה רשעים תראה : כי אהה ל"ה מחסי עליון שמה
 מעונך : לא האנה מליך רעה ונגע לא יקרב באהלך :
 כי מלאכיו יבנה לך לשמך בכל דרכך : על כפים יש
 ישאוך פן תקנה באבן רגלך : על שחל ופקח תדרוך
 תמוס כפיד ותנן : כי בי חשק ומפלטו משגבהו כי
 ירע שמי : יקראכו ומענהו עמו מככי ביערה מחלמהו
 ומכברהו : ארך ימים משביעהו ואראהו ביטועתי :
 מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות ל"ה
 ולומר לשמן עליון : להגיד בבקר ח
 חסרך ואמונתך בלידות : עלי עשר ושלי כבל עלי הג
 הגין בכבוד : כי שמתני ל"ה בפעלך במעשה ורית ח

כ"ב

מדתן : מזה גדלו מעשיתך יי' מאד עמקון מחשבותיך :
 מיש בער לא ידע וכסיל לא יבין מה זאת : בפרח רש
 רשעים כמו עשב ויחיכו כל פעלי און להשמדם ערי
 ער : ומתה מרום לעולם יי' : כי הנה איבדך יי' כי הנה
 איבדך ויברו יתפרדו כל פעלי און : והרם כראם קר
 קרני בלתי בשמן רענן : והבט שיני בשודי בקמים ע
 עלי מרעים תשמענה אזני : יריק כתמר יפרח כארז
 בלבנון ישנה : שהולים בבית יי' בחצרות : איכור יפר'
 יפריתו : עוד יגובון בשיבה רשנים ורעננים יהיו : ל'
 להגיד כי ישר יי' צודי ולא עולתה בר :

יב

מלך גאות לבש לבש יי' עוז התאזר און
 תכון הבל בל תמוט : נכון כסאך מאז
 מצולם ומה : נשאו נהרות יי' נשאו נהרות קולם ישאו
 נהרות רכים : מקולות מים רבים ארירוס משברי ים
 אריר במרום יי' : ערתיך כאמנו מאד לביתך נאות ק
 קרש יי' לארך ימים : אל נקמות יי' לנקמות
 הנשיע : הנשיא שופט הארץ השב גמול על גאים : ער
 מתי רשעים יי' ער מתי רשעים ועלו : וביעו ובררו ע
 עתה ותאמרו כל פעלי און : עמך יי' ירכאו וכחלקך י

יב

ויש כו'
 מה שכן כו'
 ומשנה יו'
 מה הוה : ב'
 והחנה יש
 וחס : מרוב
 וכן חלק ה'
 והבט של
 ערוך שנה
 רב בארץ
 על כסא ש
 וכן הרוח
 והשבתו
 מה אמלכנו
 בישותי
 למרות יי'
 עדי בקרן
 כל עלי ה
 עשה וכן א

יענו: ואלמנה וגר יהדונו ויהומים ירצמו: ויאמרו לא
 ידמה יה ולא יבין אהי יעקב: בינו בוערים בעם כס'
 וכסילים מוהי השכילו: הנטע און הלא ישמע אם יו'
 יוכר עין הלא יביט: היסר גויס הלא יוכיח המלמד מ'
 ארס דעת: יי' יודע מחשבות ארס כי המה הבל: מ'
 אשרי הגבר אשר היסרנו יה ומהרתך תלמרנו: לה'
 להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שמת: כי לא י'
 יטש יי' עמו ונמלתו לא יעזב: כי עד תרק ישוב מש'
 משפט ואחריו כל ישרי לב: מי יקום לי עם מרעיס
 מי יתייב לי עם פעלי און: לולי יי' פזורה לי כמעט
 שכנה רומה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי חסרך יי' י'
 יסערכי: ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפ'
 נפשי: היחבך כסמ הוות ירר עמל עלי חק: יגר וכל
 נפש בדיק ורס נקי ירשיעו: ויהי יי' לי למשגב ו'אהי
 לבוד מחסי: וישב עליהם מה אונס וברעתם יצמת'
 יצמיתם יצמתם יי' אהינו:

לבו יבה' נרננה ליי' נריעה לבוד ישענו: נק
 נקדמה פניו בתורה בומירות נריע
 לו: כי אל גדול יי' ומלך גדול על כל אלהים: אשר בו'

בירו מחקר ארץ ותועפות הרים לו : אשר לו הים זה
 והוא עשהו ויבשת ידיו יכרו : באו נשתחוה ונכרעה
 נברכה לפני ^א אלהינו עשנו : כי הוא אלהינו ואמחנו עם
 מרעותו רמאן ירו היום אם בקולו השמעו : אל תקשו
 לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר : אשר נסונו מ
 אבותיכם בחנוכי גם ראו פעלי : ארבעים שנה אקוט
 ברוד ואמר עם תועי לבב הם והם לא ידעו דרכי :
 אשר נשבעתו באפי אם יבואון אל מכותתי :
 שירו ^א שיר תרש שירו ^א לא כל הא'
 הארץ : שירו ^א ברכו שמו בשרו
 מיום ליום ישועתו : ספרו בגוים כבודו בכל העמים
 כפלאותיו : כי גדול ^א ומהלל מאד זורח הוא על כל
 אהים : כי כל אהי העמים מלילים ו ^א שמים עשה : ה
 הור והרד לפניו עז והפארת במקדשו : הבר ^א מש
 משפחות עמים הבר ^א כבוד ועזו : הבר ^א כבוד
 שמו שמו מנחה ובאו לתרתיו : השתחוו ^א בהררה
 קרש חילו משכו כל הארץ : אמרו בגוים ^א מלך אף
 תהון תבל כל המוט ידון עמים במטדים : ישמחו ה'
 השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלואו : ועל שדי וכל

שיר

וישמחו
 השמים
 ותגל הארץ
 ירעם הים
 ומלואו
 ועל שדי
 וכל

אשר בו מו ידננו כל עני יער: לפני^א כי בא כי ב
 בא לשפט הארץ ישפט הבל בדרך ועמים באמתות:
 מלך תגל הארץ ישמחו מיים רבים
 ענן וערפל סביביו ברוך ומשפט מקום
 כסאו: מי ש לפניו הליך ותלהט סביב יריו: האירו בר
 ברוקיו הבל רמחה ותהל הארץ: הרים כרונג נמסו מ
 מלפני^א מלפני ארון כל הארץ: הגירו השמים ברוק
 וראו כל העמים כבודו: יבשו כל עברי פסל המתהל
 המתהללים באילנים השתחוו לו כל אלהים: שמעה ו
 ותשמח ציון ותגלכה בניה יהודה למען משפטיו^א:
 כי מנה י^א עלין על כל הארץ מאד נעליה על כל א
 אלהים: מהבי^א טנאו רע שמר נפשות חסדיו מ
 מיד רשעים יצילם: אור זרע לצדיק ולישרי לב שמ
 שמה: שמתו צדיקים ב^א והורו לזכר קדשו:
 שירו ל^א שיר חרש כי נפלאות
 מוזמור
 עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: הו
 הוריע^א ישרעהו לעיני הגוים גל
 גלה ברוקו: וזכר חסרו ואמתות לבית ישראל ראו כ
 כל מפסו ארץ מה ישועה מלהינו: הריעו ל^א כל ה

ינו

נח

ארץ
 תגל
 ת
 ימינו
 ארץ
 ענן
 ערפל
 סביב
 יריו
 האירו
 בר
 ברוק
 נמסו
 מלפני
 ארון
 כל
 הארץ
 מאד
 נעליה
 על
 כל
 א
 אלהים
 מהבי
 טנאו
 רע
 שמר
 נפשות
 חסדיו
 מ
 מיד
 רשעים
 יצילם
 אור
 זרע
 לצדיק
 ולישרי
 לב
 שמ
 שמה
 שמתו
 צדיקים
 ב
 והורו
 לזכר
 קדשו
 שירו
 ל
 שיר
 חרש
 כי
 נפלאות
 מוזמור
 עשה
 הושיעה
 לו
 ימינו
 וזרוע
 קדשו
 הו
 הוריע
 ישרעהו
 לעיני
 הגוים
 גל
 גלה
 ברוקו
 וזכר
 חסרו
 ואמתות
 לבית
 ישראל
 ראו
 כ
 כל
 מפסו
 ארץ
 מה
 ישועה
 מלהינו
 הריעו
 ל
 כל
 ה

הארץ פתחו ורננו וזמרו: וזמרו ליה' בכבוד בכבוד ו
 וקול זמרה: בתצטרות וקול שופר הריעו לפני המלך
 יהי: ירעם היום ומלאו תבל וישבי בה: נהרות ימות
 ימתאו כה יתר הרים ורננו: לפני יהי כי בא לשפוט
 הארץ ישפוט תבל בדרך ועמים במישרים:

מלך

מלך ירחו עמים ישב כרובים תנחם
 הארץ: יהי בסיון גדול רם הוא
 על כל העמים: יורו שמך גדול ו
 ונורא קרוש הוא: עז מלך משפט אהב אהב כוננה
 מישרים משפט וזרקה ביעקב אהב עשית: רוממו
 יהי אלהינו והשתחוו להיום הגליו קרוש הוא: משה
 ואהרן בכהנו ושמאול בקראי שמו קראים אל יהי זה
 והוא יענס: בצמד ענן ורבר אלהים שמרו ערותיו ו
 ותק נתן למו: יהי אלהינו אהב עניות אל כושא הי
 הייה להם נחם על עליהם: רוממו יהי אלהינו וה'
 והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהי אלהינו:

אש

להורה הריעו ליה' כלה
 הארץ: עברו מה יהי ב

בזמור

בשמחה באו לפניו ברננה: רצו כי יי' הוא ה'הים הוא
עשנו ולו אנחנו עמו ונאמן מרשיתו: באו שעריו בה'
בתורה חמדתו בתהלה הורו לו ברכו שמו: כי טוב
י' לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו:

לדוד קמ' מזמור חסד ומשפט אשירה לך י'

וזמרה: משכילה בדרך המים מתי הב
הבא אלי אותך בהס לבבי בקרב ביתי: לא אשית
לכגד עיני דבר בליעל עשה שטים טנאותי לא ירבק
בי: לבב עקש יסוד ממני רע לא ארע: מולטני בסתר
דעהו אזהו מיצמיות גבה עיניס דחמב לבב אזהו לא ב
אזכל: עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך בדרך ה
המים הוא ישרתני: לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה
דבר שקרים לא יכון לכגד עני: לבקרים מיצמיות כל
רשעי ארץ להכרית מעיר י' כל פעלי מק:

קפ' תפלה לעני כי יעטף ולפני י' ישפך שי

שיחו: י' שמעה השלתי ושוועתי אלך
הבא: אל תסתד פניך ממני ביום צר לי
העה אלי מונך ביום מקרמי מהר ענני: כי כלו כעשן
ימי ועצמותי כמו קר נחרו: הוכה כעשב וירבש לבי

מי שכתהי מאכל לחמי : מקול אנהתי דבקה עשמי ל'
 לבשרי : דמיתי לקמה מרבק הייתי ככוס חרבות : ש
 שקרתי ומהיה כנפור בודה על גג : כל היום חרפוני
 אויבי מהוללי בי נשבעו : כי אפר כלחם אכלתי וש'
 ושקיי בבכי מסכתי : מיפני ועמך וזדפנך כי נשאתני
 ותשליכני : ימי ככל נטוי ואני כעשב איבש : ומהה י'
 לעולם השב וזכרך לרוד ורוד : מהה תקום תרמס יתן
 כי עת לחנכה כי בא מועד : כי רבו עברך את אבגיה
 ומה עפרה יתכנו : וייראו גוים את שם י' וכל מלכי ה
 הארץ את כבודך : כי בנה י' ביון נראה בכבודו : ש
 פנה אל הפלה הערער ולא בזה אל הפלהם : הכתב
 ומה לרוד אחרון ועם נברא הלה י' : כי השקיה ממ
 שמרום קרשו י' משמים אל ארץ הביט : לשמוע אכ'
 אנקת אסיר לפתח בני המזחה : לספר בינון שם
 י' ושהלמו בירושלם : בהקבץ עמיס יתרו וממלכות
 לעבר את י' : ענה בדרך כמי קצר ימי : אמר לי אל
 העלני בתמי ימי ברוד רגריס שכותך : לשנים הארץ
 יסרה ומעשה ידך שמיס : המה יאברו ומהה העמוד
 וכלם כבקר יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו : ומהה הוא
 ושנותך לא ותמו :

בני עברך ישכנו וזרעם לשכך יכון :

לדור ברכי נפשי אה ^י וכל קרבי אה ש
 שם קרשו : ברכי נפשי אה ^י ואל תש
 תשכחי כל גמוליו : הסולח לכל עונ'
 עונכי הרשע לכל החלואיכי : הגאל משמת חיכי המ
 המעטרכי חסד ורחמים : המושבע בטוב עריך תתח'
 תתחרש כנשר כערוכי : עשה ידקות ^י ומשפטים ל
 לכל עשוקים יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו
 רחום וחנון ^י ארך אפים ורב חסד : לא לניח יריב ו
 ולא לעולם יטור : לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונ'
 כעונותינו גמול עלינו : כי כגבה שמים על הארץ גב
 גבר חסדו על יריאיו : כרחק מזרח ממערב רחמיו מ
 ממכו את פשעינו : כרחם אב על בניו רחם ^י על יד'
 יריאיו : כי הוא ירע יטרנו וכד כי עפר אכחנו : אנוש
 כחציר ומיו כסוף השדה כן יסוף : כי רוח עברה בו
 ואיכנו ולא יסדנו עוד מקומו : וחסד ^י מעולם ועד
 עולם על יריאיו ורחקותו לבני בניו : לשמרי בריתו
 ולזכרי פקודיו לעשותם : ^י בשמים הכין כסאו
 ומלכותו בכל משלה : ברכו ^י מלאכיו גבורי כח עשה

דברו לשמע בקול דברו : ברכו יי' כל צבאיו משרתיו
עושי רצונו : ברכו יי' כל מעשיו בכל מקומות ממש'
ממשלתו ברכי נפשי את יי' :

ברכי נפשי את יי' יי' זהו גדלת מאד
הוד והדר לבשת : עטת אור כ
כשלמה נוטה שמים כדריעה : המקרה במים עליוהיו
השם עבוס רכבו המהלך על כנפי רוח : עשה מלא'
מלאכיו רוחות משרתיו אש להט : יסד ארץ על מס'
מכונה בל תמוט עולם ועד : ההום כלבוש כסיתו על
הרים יעמדו מים : מן גערתך יוסוך מן קול רעמך י
יחפזן : ועלי הרים ירו בקצות אל מקום זה יסדה ל
להם : גבול שמת בל יעבורון בל ישובו' לכסות הארץ :
המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון : ישקו כל
חיותו שרי ישרו פראים צמאם : עליהם ענה השמים
ישכון מבין עפאים יתנו קול : משקה הרים מעליוהיו
מסרי מעשיוך השבע הארץ : מזכיות חניד לבהמה וע
ועשב לעבורת הארס להרניוא לחם מן הארץ : ויין
ישמח לבב אנתש להניחיל פנים משמן ולחם לבב ב'
אנוש יסעד : ישבעון

דברו לשמע
עושי רצונו
ממשלתו
ברכי נפשי
את יי'
זהו גדלת
מאד
הוד והדר
לבשת
עטת אור
כ
כשלמה
נוטה
שמים
כדריעה
המקרה
במים
עליוהיו
השם
עבוס
רכבו
המהלך
על
כנפי
רוח
עשה
מלא'
מלאכיו
רוחות
משרתיו
אש
להט
יסד
ארץ
על
מס'
מכונה
בל
תמוט
עולם
ועד
ההום
כלבוש
כסיתו
על
הרים
יעמדו
מים
מן
גערתך
יוסוך
מן
קול
רעמך
י
יחפזן
ועלי
הרים
ירו
בקצות
אל
מקום
זה
יסדה
ל
להם
גבול
שמת
בל
יעבורון
בל
ישובו
לכסות
הארץ
המשלח
מעינים
בנחלים
בין
הרים
יהלכון
ישקו
כל
חיותו
שרי
ישרו
פראים
צמאם
עליהם
ענה
השמים
ישכון
מבין
עפאים
יתנו
קול
משקה
הרים
מעליוהיו
מסרי
מעשיוך
השבע
הארץ
מזכיות
חניד
לבהמה
וע
ועשב
לעבורת
הארס
להרניוא
לחם
מן
הארץ
ויין
ישמח
לבב
אנתש
להניחיל
פנים
משמן
ולחם
לבב
ב'
אנוש
יסעד
ישבעון

עיני יי ארזי לבנון אשר נטע : אשר שם יצפירים
 יקננו חסידה ברושים ביהה : הריס הגבוהים ליעלים
 טלעים מחסה לטפנים : עשה ירח למוצרים שמש יר'
 ירע מבואו : השת חשך ויהי לילה בו הרמש כל חיה וי
 יער : הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם : הז
 תורח השמש יאספון ואל מעונתה ירבעון יבא ארס
 לפעלו ולעבודתו עדי ערב : מה רבו מעשיך יי כלם
 בחכמה עשית מלמה המרץ קנייך : זה היס גדול וז
 דחב ורס שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גר
 גדולות : שם אנויות יהלכון לריתק זה יצרת לשחק בו :
 כלם מליך ישברוק לתת אכלם בעתו : התן להם ילק
 ילקטון תפוח ירך ישבעון טוב : תסתיר פניך יבהלקן
 הסף רוחם יגועון ואל עפרס ישובון : תשלח דוחך ב
 יבראון ותמרש פני ארמה : יהי כבוד יי לעולם י
 ישמח יי במעשיו : המביט למרץ ותרעד יגע בהרס
 ויעשנו : אשריה ליי בחיי אומרה לאילה בעודי :
 יערב עליו שימי אנכי משמח ביי : יתמו חטאים מן
 המרץ ודשעים עוד אינם ברכי נפשי את יי הלילה :
 קה חורו ליי קראו בשמו

הודיעו בעמים עליהם: שירו לו זמרו לו שימו בכל
 פלאותיו: הנהלה בשם קרשו ישמח לב מבקשי יי: רשו
 יי ועזו בקשו פניו תמיד: וזכרו כפלאותיו אשר
 עשה מופתיו ומשפטי ציו: ורע אברהם עברו בני י
 יעקב במדיו: הוא יי אהינו בכל הארץ משפטיו: וזכר
 לעולם בריתו רבו יוה לאלק רור: אשר כרת את י
 אברהם ושבועתו ליצחק ועמירה ליעקב לתן לישראל
 ברית עלם: לאמר לך אהן את ארץ כנען חבל כמלה
 נחלהכם: בהיותם מתי מספר כמעט וקרים בה: ויהי
 ויהי לכו מגוי אל גוי ממלכה אל עם אחר: לא הכית
 ארם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: אל תגעו במשי
 במשיח אלכבואי אל תרעו: ויקרא רעב על על הארץ
 כל מטה: לחם שבר: שלח לפניכם איש לעבר כמזכר י
 יוסף: ענו בכבל רגלי ברזל בונה כפשו: עד עת בא ר
 דברו אמרת יי מרפתהו: שלח מלך ויהי מושל על
 עמים וישתתהו: שמו ארון לביהו ומשל בכל קניניו:
 לאסור יריו כפשו וקניו יחם: ויבא ישראל מצרים
 ויעקב גר בארץ חם: ויער את עמו מאד ויעצמהו
 מצרו הפך

העך לבס לשנא שמו להתנכל בעבריו : שלח משה ע
עברו אהדך אשר בחר בו : שמו בס דברי מוהתיו ומפ
ומפתיס בארץ חס : שלח חשך וחשיך ולא מרו מה ד
דברו : העך מה מימיהס לרס וימת מה דגתס : שרץ
מרגס צפרדעי בתרדי מלכיהס : אמר ויבא ערב כני'
בכל גבולס : כתן גשמייהס ברד אש להבת בארעס :
ויך גסנס ותאנתס וישבר עץ גבולס : אמר ויבא מ'
מרה וילך ואין מספר : ויאכל כל עשב בארעס ויאכל
פרי מרמתס : ויך כל בכור בארעס ראשית לכל אונס
ויוציאס בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל : שמח מי
מיריס בימיהס כי נפל פחם עליהס : פרש ענן למ
למסך ואש להאיר לילה : שאל ויבא שלו ולחם שמים
ישביעס : פתח צד ויוובו מים הלכו ביציות נהר : כי
זכר את דבר קרשו מה מברהס עברו : ויוציא את עמו
בששון ברנה מה במיריו ויהן להס מרבות גוים ועמל
לאמיס ירשו : בעבור ישמרו תקיו ותורוהו יבטרו
הללויה : הללויה הודו ל' כי
טוב כי לעולם חסרו : מי ימלל גבורה
י' ישמיע כל ההללו : אשרי שמרי משפט עושה יר'

קו

נדקה בכל עת: וכרני יי' ברמון עמוך סקרני בישועתך:
 לראות בטובה במיריך לשמח בשמחת גויך להגהלל
 עם כמלתיך: חטאנו עם מבוהטנו העריכו הדשענו: וא
 מבוהטנו במצדדים לא השכילו כפלאותיך לא זכרו את
 דב חסריך וימרו עליס בים סוף: ויושיעם למען שמו
 להודיע את גבורתו: ויגער בים סוף ויחרב ויוליכס
 בתהומות כמדבר: ויושיעם מיד טנא וקאלס מיד מ
 מויב: ויכסו מים נדוהס אחר מהס לא כוהר: ויאמ'
 ויאמינו ברבריו ישירו תהללו: מהרו שכחו מעשיו
 לא חכו לעינתו: ויתאוו תאוה במדבר ויכסו אל ביש
 בישיות: ויזק להס שאלהס וישלח רוזן בפפסס: ויק'
 ויקנאו למושה במחנה לאהרן קרוש יי': תפשת מרץ ות
 ותבלע רתן ותכס על ערה מבריס: ותבער אש בער'
 בערתס להבה תלהט רשעים: יעשו עגל במרב וישת'
 וישתחו למסכה: וימירו את כבודס בתבנית שור אכל
 עשב: שכחו? מושיעס עטה גדלה במצרים: כפלא'
 כפלאות בארץ חס נוראות על יס סוף: ויאמר להש'
 להשמירס לולי משה במירו עמד בשדץ לפניו להשיב
 תומו מהשתחית: ויאמסו בארץ תמרה לא האמינו ב
 לרברו:

ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל ה' הפס אמן הללויה :

חמישי

ספר

הודו ל'א' כי טוב כי לעולם חסדו : יאמרו
 גאול' ל'א' אשר גאלם מיד נד : ומאדנות
 קבצם ממזרח וממערב מצפון ומזר : הגו במדבר ב
 בישימון ררך עיר מושב לא מסאו : רעביס גס 'גמ'
 ינמאיש נפשם בהם התעטף : וירצקו אל ל'א' בית להם
 ממדוקותיהם ינילם : וירדרכם בדרך ישרה ללכת אל
 עיר מושב : וידו ל'א' חסדו ונפלאותיו לבני ארס : כי
 השביע נפש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב : יסבי ח
 חשך ובלמות אסירי עני וברל : כי המרו אמרי : וע
 ושבת עליך נאיו : ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר :
 וירצקו אל ל'א' בית להם ממדוקותיהם ישיעם : וירמאי
 מחשך ובלמות ומוסרותיהם יבהן : וידו ל'א' חסדו וכ
 ונפלאותיו לבני ארס : כי שבר דלתות נחשת וברית
 ברל גרע : אוילם מדרך פשעם ומעונותיהם יתעברו :
 כל אכל תהנהב נפשם ורצונו עד שררי מות : וירצקו

מאמר וידו להם
 וירצקו אל ל'א' בית להם

וישמרו וכל כחה קפצתה פיה: מי חכם וישמר מלה וי
 ויהבנו חסרי: ^ל שיר מזמור לדוד:
 נכון לבי אהים אשירה ואזמרה אף כבורי: עודה ה
 הנבל וכנור אעשה שיר: אורך בעמים ^ל ואזמור ב
 בלאמים: כי גדול מעל שמים חסרך ועד שמים א
 ומיך: רומה על שמים אהים ועל כל הארץ כבודך:
 למען יחלצוך ירירך. הושיעה ימיך וענני: אהים ד
 דבר בקרשו מעלה מחלקה שכס ועמך פכות ממדר
 לך גלגלך לך מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה ממזק
 ממזקקי: מואב סיר רחמי על ארם משליך כעל עלי
 פלטה מתרועע: מי יובילני עיר מבור מי נחני ער א
 מרום: הלא אהים ונחמהו חלוא תבא אהי' בצבאותיו:
 הבה לנו עזרה מינד ושוא השועה ארם: באהים נעשה
 חיל והוא יבוס מצרי: למנצח לדוד מזמור א
 אהי ההללילי אל המרם ^כ כי שירשע ושי
 מרמה עלי פהמו דברו מהי לטון שקר: ורברי טמאה
 ש בבוני וילחמוני חס: תחת מהבהתי ישתטני ואני ה'
 תפלה: וישפן עלי רעה תחת טובה וטמאה תחת מה'
 מהבהתי: השקד עליו רשע וסטן ושמור על ימינו: ב

קח

קט

וישמרו וכל כחה קפצתה פיה: מי חכם וישמר מלה וי
 ויהבנו חסרי: ^ל שיר מזמור לדוד:
 נכון לבי אהים אשירה ואזמרה אף כבורי: עודה ה
 הנבל וכנור אעשה שיר: אורך בעמים ^ל ואזמור ב
 בלאמים: כי גדול מעל שמים חסרך ועד שמים א
 ומיך: רומה על שמים אהים ועל כל הארץ כבודך:
 למען יחלצוך ירירך. הושיעה ימיך וענני: אהים ד
 דבר בקרשו מעלה מחלקה שכס ועמך פכות ממדר
 לך גלגלך לך מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה ממזק
 ממזקקי: מואב סיר רחמי על ארם משליך כעל עלי
 פלטה מתרועע: מי יובילני עיר מבור מי נחני ער א
 מרום: הלא אהים ונחמהו חלוא תבא אהי' בצבאותיו:
 הבה לנו עזרה מינד ושוא השועה ארם: באהים נעשה
 חיל והוא יבוס מצרי: למנצח לדוד מזמור א
 אהי ההללילי אל המרם ^כ כי שירשע ושי
 מרמה עלי פהמו דברו מהי לטון שקר: ורברי טמאה
 ש בבוני וילחמוני חס: תחת מהבהתי ישתטני ואני ה'
 תפלה: וישפן עלי רעה תחת טובה וטמאה תחת מה'
 מהבהתי: השקד עליו רשע וסטן ושמור על ימינו: ב

בהשפטו יבא רשע ותפלהו תהיה לחטאה : יהיו ימי
מעשים שקדו יקח אחר : יהיו בניו יהומים ומשחו
אלמנה : וכוז יבועו בניו ושאלו ורשו מתרבותיהם :
ינקש נושה לכל אשר לו ויבזו זרים יגיעו : אל יהי לו
מושך חסד ואל יהי תוכן ליתומים : יהי אחריתו להכ'
להכרית ברוד אחר ימח שמים : יזכר עון אבותיו אל
אל תטאת אמו אל תמת : יהיו נגד אל תמיד ויכרת מ
מידך זכרם : יען אשר לא זכר עשות חסד וירדוק
איש עני ואביון ונכאה לבב לזנותה : ויאהב קללה ו
ותבואהו ולא חפץ בברכה תרחק ממנו : וילבש קללה
כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמך בעצמותיו : הוי לו
כבגד יעטה ולמזח תמיד יתגרה : ואת פעלת שטני מ
מואת אל והרברים רע על נפשי : ואתה אל ארני עשה
אתי למען שמך כי טוב חסדך היצילני : כי עני ואביון
מיני ולבי חלל בקרבי : כחל כטותו נהלכתי נכערהי
כארבה : ברכי כשלו מצוס ובשרי כחש משמן : ואני
הייתי חרפה להם יראוני ויגעון ראשם : עורני אל זה
הושיעני כחסדך : וידעו כי ירך ואת ואתה אל עשיתה :
יקללו המה ואתה הברך קמו ויבטו ועברך ישמח :

לעמו יזה לעולם בריחו קדוש וכדא שמו: ראשית
 חכמה יראה יי' שכל טוב לכל עשיהם ההלכה עמדת
 לעבד: הללויה אשרי איש ירא
 אה יי' במצוהיו חפץ מאד: גבור בארץ
 יהיה ורעו רוד ישרים יבורך: הן ועשר בביתו ור'
 וברקתו עמדת לעבד: אדם בחשך אדם לישירים חנוך ח'
 ורחום וצדיק: טוב איש חונן ומלה יכלכל רבריו במ'
 במשפט: כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק:
 משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטוב ב' יי': סמוך
 לבו לא יירא ער אשר יראה בצדיו: פזר נקף לאביו
 לאביונים צדקהו עמדת לעבד קרנו תרום בכבוד: רשע
 יראה וכעס שניו יחרק ונמס האות רשעים האבד:
 הללויה הללו עברי יי' הללו את שם יי': יהי
 שם יי' מבורך מעתה ועד עולם: ממזרח ש
 שמש עד מבואו מהלל שם יי': רם על כל גוים יי' על
 השמים כבודו: מי כ' יי' אהינו המגביהי לשבת: ה'
 המ שפילי לראות בשמים ובארץ: מקימי מעשר רל
 מאשפות ירים אביון: להושיבי עם נדיבים עם נרי'
 נריבי עמו: מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה ה
 הללויה:

קרב

קרב

בצאת

מסלול

קרב

הן

בני

העם

א

יהי

עמדת

רשע

קרב

יהי

והוא

בית

ב' יי'

בית

ה

ה

בעצאת

ישראל ממיצרים בית יעקב מעם ל קיד
 לרצו: היתה יהודה לקדשו ישראל ממש
 ממשלתו: הים רמה ונס הירדן יסוב לאחור: ההרי
 דקרו כאילים גבעות כבני ימין: מה לך הים כי תנו
 הירדן הסוב לאחור: ההרים הקרוו כאילים גבעות כ
 כבני ימין: מלפני ארון חולי ארץ מלפני אלה יעקב:
 ההושכי הנידו אגס מים חלמיש למעיכו מים:
 לא לבו יא לא לבו כי לשמך הן כבוד על ח
 חסדך על אמתך: למה יאמרו הגוים
 מיה נא אלהים: וזהינו בשמים כל אשר חפץ עשה כ
 ענביהם כסוף וזהב מוצטה ידי ארס: פה להם ולא י
 ידברו עינים להם ולא יראו: מונים להם ולא ישמעו
 אף להם ולא ירחון: ירהם ולא ימישוך רגליהם ולא
 יהלכו לא יהגו בגרונם: כמוהם יהיו עושיהם כל נ
 אשר בוטח בהם: ישראל בטח ב' עורם ומגנם הוא:
 בית אהרן בטחו ב' עורם ומגנם הוא: יראי' בטחו
 ב' עורם ומגנם הוא: וזכרו יברך ארץ את
 בית ישראל יברך את בית אהרן: יברך יראי' הקטנים
 גם הגדולים: יסף עליכם עליכם ועל בניכם: בר'

וישנו: היתה
 יהודה לקדשו
 ישראל ממש
 ממשלתו: הים
 רמה ונס הירדן
 יסוב לאחור: ההרי
 דקרו כאילים
 גבעות כבני ימין:
 מה לך הים כי תנו
 הירדן הסוב לאחור:
 ההרים הקרוו
 כאילים גבעות כ
 כבני ימין: מלפני
 ארון חולי ארץ
 מלפני אלה יעקב:
 ההושכי הנידו
 אגס מים חלמיש
 למעיכו מים:
 לא לבו יא לא לבו
 כי לשמך הן כבוד
 על חסדך על אמתך:
 למה יאמרו הגוים
 מיה נא אלהים:
 וזהינו בשמים
 כל אשר חפץ עשה
 כענביהם כסוף
 וזהב מוצטה ידי
 ארס: פה להם ולא
 ידברו עינים להם
 ולא יראו: מונים
 להם ולא ישמעו
 אף להם ולא ירחון:
 ירהם ולא ימישוך
 רגליהם ולא יהלכו
 לא יהגו בגרונם:
 כמוהם יהיו עושיהם
 כל אשר בוטח בהם:
 ישראל בטח ב' עורם
 ומגנם הוא: בית
 אהרן בטחו ב' עורם
 ומגנם הוא: יראי'
 בטחו ב' עורם ומגנם
 הוא: וזכרו יברך
 ארץ את בית ישראל
 יברך את בית אהרן:
 יברך יראי' הקטנים
 גם הגדולים: יסף
 עליכם עליכם ועל
 בניכם: בר'

ברוכים אתם ל' עשה שמים וארץ: השמים שמים
ל' הארץ נתן לבני אדם אדם: לא המתים יהללוה
ולא כל יורדי רומה: ואנחנו כברך יה מעתה ועד עולם
הללויה: אהבתי כי ישמש ל' את
קולי החנוני: כי הטת מזנו ל' ובימי אקרא: מפפוני
חבלי מות ומצרי שאל מיצמוני ירה ויגן מיצמי:
ובשם ל' אקרא אנה ל' מלטה נפשי: חנון ל' ונדון
ול' הונו מרמס: שומר פתאים ל' דלתי ולי יהתשיע: ש
שובי נפשי למנוחיכי כי ל' גמול עליכי: כי חלבת נפ'
נפשי ממותה זה עיני מן רמעה זה רגלי מרמי: זה'
מתהלך לפני ל' בארצות המיים: האמנת כי מדבר
אני עניתי מאד: אני ומרתי בחפזי כל האדם כו
כזב: מה אשיב ל' כל תקמולתי עלי: כוס
ישועות משג ובשם ל' אקרא: נדרי ל' משלם נגדה
נא לכל עמו: יקר בעיני ל' המותה לחסידיו: אנה ל'
כי אני עברך אני עברך בן חמתך שתמת למוסרי: ל'
לך מזבח וזבח תורה ובשם ל' אקרא: נדרי ל' משלם
נגדה נא לכל עמו: במצרותי ביה ל' בתוככי ירושלים
הללויה

קיר

הללו

מה יי' כל גוים שבמהוהו כל העמים : כי
גבר עלינו חסרו ואמות יי' לעולם הללויה :

הורו ליי' כי טוב כי לעולם חסרו : יאמרו נא ישראל
כי לעולם חסרו : יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסרו :

קח

יאמרו נא ידמי יי' כי לעולם חסרו :
כון המינר קרמתי יה ענני במדחב יה : יי' לי לא אירא מ
מה יעשה לי אדם : יי' לי בעזרי ואני ארמה בשנאמי
טוב לחסות ביי' מבטוח באדם : טוב לחסות ביי' מ'
מבטוח בבריבים : כל גוים סבבוני בשם יי' כי אמיל'
אמילם : סבובי גם סבבוני בשם יי' כי אמילם : סב'
סבובי כרבורים דועכו כאש קורנים בשם יי' כי אמ
אמילם : רחה רחמתי לכפרל ויי' עזרני : עני וחמרה יה
ויהי לי ליטועה : קול רנה וישועה באהלי בריקים ימ'
ימין יי' עשה חיל : ימין יי' דוממה ימין יי' עשה חיל : ל'
לא חמות כי אחיה ואסער מעשה יה : יסר יסרני יה
ולמות לא נחנני : פתחו לי שערי צדק אבא בש אורה
יה : זה השער ליי' בריקים יבאו בו : אורך כי עניתני
וזה יה לי ליטועה : מבן ממוסר הבונים היתה לראש עב
עכה : ממה יי' היתה ומה היא נפלאה בעינינו : זה ה

ההטחה טעם
מחיים יחלה
שנה ויה מוס
י יטעב יי' את
קרא : אפסטי
מקן מיטמא :
יי' תדון
לי והטיעו : ט
כי חלמה נס'
מרחו : מה'
מח ט ארבר
כל האדם ט
זה עיל : כס
אחש נגה
ידיו : נמה יי'
מה למהו : ל
דדי ליי' אטלס
מכני דודל

היום עשה לך כגולה וכשמתה בו : אמא לך הושיעה נא
אמא לך הימליחה נא : ברוך הבא בשם לך ברכנוס
מבית לך : לך ויאר לנו ויסרו חך בעבותים עד קרנות
המזבת : לך אמה ואורך לךי ארוממך : הודו לך כי ט
טוב כי לעולם חסרו :

אשרי תמימי דרך ההולכים בהורה לך : אשרי נביא
ערתיו בכל לב ידרשוהו : מה לא פעלו עולה בדרסיו
הלכו : אמה מיתה פקודין לשמור מאד : אמלי יכנו ר
דרכי לשמור מקיך : מז לא אבוש בהביטי אל כל מי
מינותיך : מורך ביושר לבב בלמרי משפטי ירוקך : א
מה מקיך אשמור אל העזבני עד מאד :
במה יזכה נער מה ארתו לשמור כרברין : בכל לבי ר
דרשתך אל תשגני ממינותיך : בלבי נפנתי אמרתך
למשן לא אחטא לך : ברוך אמה לך למדני מקיך : בש'
בשפתי ספרתי כל משפטי פיך : בדרך ערתך ששתי
כעל כל הן : בשקודיך משימה ומביטה אמתהיך : במ'
בחקתיך אשהששש לא אשכח רברין :
גמול על עברך אמה ואשמרה רברך : גל עיני ואביט'
כשלאות מהורתך : גר אככי בארץ אל הסחר ממני מ
מינותיך : גרסה נפשי לתאבה

קייט

לעולם ועד : ומההלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי : א
ומרבה בערותך נגד מלכים ולא מבוש : ומשהשש
במינותיך אשר אהבתי : ומשא כפי אל מינותיך אשר
אהבתי ואטיחה בחקיך :

זכר דבר לעברך על אשר יחלתי
זאת נחמתי בעיני כי אמרתך חייתי : זדים הליכתי
ער מואד מהורתך לא נטיתי : זכרתי משפטך מעולם
ואתנחם : ולעשה אחזתי מרשעים עובי הורתך : ז
ומיראת היו לי חקיך בבית מגורי : זכרתי בלילה שמ
שמך ואשמרה הורתך : זאת היה לי כי פקודיך כ
כרתי : חלקי ואמרתי לשמו דברך : חלתי
פניך בכל לב חנני כאמרתך : חשבתי דרכי ואשיבה
רגלי אל פרותיך : חשתי ולא התמתמהתי לשמו מינו
מינותיך : חבלי רשעים עורני הורתך לא שכחתי : חנה
לילה מקום להורות לך על משפטי דתך : חבר אני ל
לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך : חסרך וא מלאה ה
הארץ חקיך למרני : טוב עשית עם
עברך וא כרבתך : טוב טעם דעת למרני כי במינותיך
הימכתי : טרם יענה אני שונגך ועתה אמרתך שמרת
טוב

אהה ומטיב למרני חקין : טפלו עלי טקר ודים אני
 בכל לב מיצר פקודין : טפט כחלב לבס אני הורתך
 טעשעתי : טוב לי כי עניתי למען מלמד חקין : טוב לי
 תורה פיך מאלפי זהב וכסף :
 ירין
 עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך : ירמין יר
 יראוני וישמחו כי לרברך יחלתי : ירעתי יי כי ברק מ
 משפטין ואמונה עניתני : יהי נא חסדך לתמני כ'
 כאמרתך לעברך : יבואוני רחמיך ואמיה כי הורתך
 טעשועי : יבטו ודים כי טקר עתוני אני אשיח בסך
 בפקודין : ישובי לי ירמין וירעני ערתך : יהי לבי
 המיס בחקין למען לא אבוש :
 כלתה
 לישועתך נפשי לרברך יחלתי : כלו עיני לאמרתך לא'
 לאמר מתי הנמנני : כי הייתי כנאר בקיטור חקין ל'
 לא טכחתי : כמה ומי עברך מתי העטה בררפי מש'
 משפט : כרו לי ודים שיחת מיסר לא בהורתך : כל מ
 מצותיך אמונה טקר דרפוני עזרני : כמעט כלני בא
 בארץ ואני לא עזבתי פקודך : כחסדך חייני ואשמרה
 ערות פיך :
 לעולם יי רברך נצב בשמים : לדור ודור אמונתך כו

דרשתי ו
 וישמחו
 טפלו עלי
 לבי חלתי
 וים חלתי
 טעשעתי
 טובי חקין
 ותי בליה ט
 כי פקודין
 רברך חלתי
 דרני ושמחו
 לישועתך
 טכחתי חתה
 חקין חתה
 חלתי חלתי
 טוב שיהי ט
 כי חקין
 חקין חתה

כוננת מרדך ותשמור : למשפטיך עמרו היום כי הכל
עברתי : לולי החרתך שעשועי אז אברתי בעיני : לעו'
לעולם לא משכחתיך כי בם חייתני : אך מי הוש'
הושיעני כי פקודיך ררשתי : לי קוו רשעים לאברתי
עדותך מהבונן : לכל תכלה ראייתי קץ רחבה מצותך
מואר : מה מהבתי החרתך כל היום
היא שחתי : מאיבי החכמני מצותך כי לעולם היא ל'
לי : מכל מלמדי השכלתי כי עדותך שיחה לי : מוזקני'
מהבונן כי פקודיך נסרתי : מכל מרח רע כלאתי רג'
רגלי למען משמור דברך : ממשפטיך לא סרתי כי
אתה הוראתי : מה נמלכו לחכי אמרתך מרבט לשי :
מפקודיך מהבונן על כן שגאתי כל ימך שקר :
בר לרגלי דברך ומור לנתיבתי : נשבעתי וא'
ומקומה לשמור משפטי דרךך : נענית ער מואר י'
מיני כרברך : נרבות פי רנה נא י' ומשפטיך למרני'
נפשי בכפי המיר והחרתך לא שכחתי : נהנו רשעים
פח לי ומפקודיך לא העייתי : נחלתי עדותך לעולם כי
ששון לבי המה : נתייתי לבי לעשות חקיך לעולם עק'
עקב : שעפסי שגאתי והחרתך מהבתי :

מיני ונטי
אברהם
הבטיח
היום
מיני
כד מש
שחתי
ש
לשעתי
הקין
מה לש
מהב
שקר
שחתי
כי לש
שקן : ש
מיני

סלג' מים ידרו שיני על לא שמרו תורתך :
ברק ^{מה} וישר משפטיך : כוית ברוך ערתך
ואמונה מאר : כימהכני קנאתי כי שכתו דברך
צרי : ירופה אמרתך מאר ועברך מהבה : יציר מכני
ונבוה פקודיך לא שכתתי : ברכתך ברוך לעולם והור'
ותורתך אמת : יר ומיכח מיכחוני מכותיך שפשוטי :
ברך ערותיך לעולם הבטני ואמיה :

קראתי בכל לב עכני ^ל חקך אצרה קראתיך הושי'
הושיעני ומשמרה ערותיך : קראתי בנשף ואשועה
לדברך ימלתי : קראו עיני אשמדות לשיח באמרתך :
קולי שמעה כחסרך ^ל כמשפטיך חייני : קראו רדפי ו
זמה מתורתך רחוק : קרוב מה ^ל וכל מיכותיך אמה
קרא ירעתי מערותיך כי לעולם יסרתם :

ראה עני ומלכני כי תורתך לא שכתתי : רבה ריבי וג
וגאלתי לאמרתך חייני : רחוק מרשעים ישועה כי ח
חקך לא רדשו : רחמין רבים ^ל כמשפטיך חייני : ר
רבים רדפי צרי מערותיך לא נטיהי : ראיתי בוקרו
ומהקוטטה אשר אמרתך לא שמרו : ראה כי פקודיך
מהבתי ^ל כחסרך חייני : ראש דברך אמה ולעולם כל
משפט ברכתך :

קכ"א שיר לזעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא

עזרי: עזרי מעם יי' עשה שמים וארץ: אל
יהן ימוט למוט רגלך אל ינוס שומרון: הנה לא ינוס
אלא יישן שמו ישראל: יי' שומרון יי' נלך על יד ימינך:
יומם השמש לא יכבה וירח בלילה: יי' ישמך מכל
רע ישמור את נפסך: יי' ישמר כמותך ובוויך מעשה

קכ"ב וער עולם: שיר המעלות לרוד שמוחה

באמרים לי בית יי' נלך: עמדתה היו רגלינו בשעריך
ירושלם: ירושלם הבנויה כעיר שתברה לה יתרו: ש'
ששם עלו שבטים שבטי יה ערות לשרל להרות לשם
יי': כי שמה יסבו כסאות למשפט כסאות לבית רוד:
שאלו שלום ירושלם ישליו מהבין: יהי שלום במחילך
שלום בארמנותיך: למען אחי ירעי אדברה כא שלום
בך: למען בית יי' אהינו מבקשה טוב לך: שיר

קכ"ג המעלות אלך כסאותי את עיני הישבי בשמים:
הנה כעני עברים אל יד ארבותיהם כעני ששחה אל
יד גבורתה כן עינינו אל יי' אהינו עד שיחננו: חננו
יי' חננו כי רב טבענו בוך: רבת טבעה לה נפשינו ה'
הלעגה השאנכים הבו ללגאינוים:

שיר המעלות לרוח ללוי יי' שהיה לנו יומר כמ
 קכ ישרא: ללוי יי' שהיה לנו בקום עלינו מרס:
 מזוי חייס בלענו בחרת אפש בנו: מזוי המיס טטשטו
 בחלה עבר על כפטינו: מזוי עבר על כפטינו המיס הז
 הדורניס: ברוך יי' שלא נתנו טרף לטנייהס: כפטינו
 כתפוד נמלטה מפח יוקשיס הפח נשבר ואנחנו נמל'
 נמלטנו: עורני בשם יי' עשה שמיס וארץ:

שיר המעלות הבוטחיס ביי' בהר ציון לא ר
 קכה ימוט לעולם ישב: ירושלם הריס כביב לה
 ויי' סביב לעמו מעתה ועד עולם: כי לא ינוח שבט
 הרשע על גדרל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים
 בעווליה ירייהס: הטיבה יי' לטוביס ולישריס בלבותס:
 והמטיס עקלקלותס יחליכס יי' את פועלי המוך שלום
 על ישרא: שיר המעלות בשוב יי' את שיבת ציון
 קכו היינו כחלמיס: מזוי מלא שחוק ענו ולשונו רנה מז
 יאמרו בגויס הגדיל יי' לעשות עם אלה: הגדיל יי' ל
 לעשות עמנו היינו שמיס: טובה יי' את שביהנו כ
 כאפקיטס בגב: הורעיס ברמעה ברכה יצורו: הלך י
 ילך ובכה נשא מטך הורע בא יבא ברכה נשא מלמ'
 מלמתי:

קכו

שיר

המעלות לשלמה אם יא לא יבנה שוא עמי
 עמלו בניו בו אם יא לא ישמר שיר שוא ת
 סקר שומר : שוא לכס משכימי קום מאחרי שבת מ
 אכל לחם העניבים כן יתן לרדו טנא : הנה נחלה יא
 בניס טכר פרי הבטן : כתינוס ביד גבור כן בני הכ
 הנעורים : מטרי הגבר אשר מלא את משפחו מהס
 לא יבטו כי ירברו מה מיביס בשער :

קכח

שיר

המעלות אשרי כל דא יא ההלך ברכו :
 יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך : א
 משתך כגפן פוריה בידכתי ביתך בניך כשתלי ותיס
 סביב לשלחך : הנה כי כן יבורך גבר דא יא : יברכך
 יא מציון דאא בטוב ירושלם כל ימי חייך : דאא ב
 בניס לבניך שלום על ישרא : שיר המעלות

קכט

שיר

רבה יררוני מנעודי יאמר נא ישרא : רבה
 יררוני מנעודי גם לא יכלו לוי על גבי חרשו חדשים
 המריכו למעניהם : יא כרוק קיינך עבות רשעים : יב
 יבשו ורסגו אחת כל טנאי ייון : יהיו כחמיר גנות ט
 שקרמה שלח יבש : שלא מלא כפו קורד וחצנו מעמור :
 ולא אמרו העברים ברכת יא מלכס ברכנו מהתכס בשם
 יא :

ישׁוב ממתנה מפרי בטנך אשית לכהא לך: אם ישמרו
בניך בריית ועדתי זו מלמדם גם בניהם עדי עד ישׁ
ישבו לכהא לך: כי בחר יי' בניון מהו למושב לך: ומה
מנותתי עדי עד פה מיטב כי אהיה: יציה ברך מ
מברך מבזכותה אשביע לחם: וכהנה מלביש ישע ח'
חסידיך רגן ידכנו: שם מימית קרן לרוד ערכתי כר
למשיחתי: מיביו מלביש בשת ועליו יניץ כורו:

קלה' שיר המעלות לרוד הכה מה טוב ומה נעים

שבת אחים גם יחד: כשמך הטוב על הר'

הראש ירד על הזקן וקן מהרן שיורד על פי מרושי:

קלה' כטל חרמון שיורד על הררי ציון כי שם נזה יי' את ה

הברכה חיים עד העולם: שיר המעלות הפה ב

ברכו מה יי' כל עברי יי' העומדים בבית יי' בלילה: וש

קלה' שמו ירכש קדש וברכו מה יי': יברכך יי' מינון עשה

שמים ומרץ: הללויה הללו את שם יי' הללו עברי

יי': שעמדים בבית יי' במצודת בית אהינו: הללויה כי

טוב יי' ומרד לשמו כי נעים: כי יעקב בחר לו יה ישראל

לסגולתו: כי אני ידעתי כי גדול יי' ומרנינו טכל מל'

אהים: כל אשר חפץ יי' עשה בשמים ובארץ בימים

וכל ההמונה : מעלה נשיאיים מוקמה הארץ בקיים למ
 למטר עשה מוצא רוח מאנרתיו : שהכה בכודי מי
 מיצרים מוצר וער בהמה : שלח אמות ומופתים ב
 בהוכי מיצרים בפרעה ובכל עבריו : שהכה גוים רב
 רבים והרג מלכים ענמיס : לסיחון מלך האמרי ולעוג
 מלך הבשן ולכל ממלכות כנען : וכתן ארצם כמלה כ
 כמלה לישראל עמו : יי שמך לעולם יי זכרך לדור ודור
 כי ידון יי עמו ועל עבריו יתבחס : עינבי הגוים כסף
 חזה מעשה ירי ארס : פה להם ולא ירברו עינים לה
 ולא יראו : מזניס להם ולא ימוניו מן און יש רוח ב
 בפיסם : כמוהם יהיו עושיהם כל אשר בוטח בהם : ב
 בית ישראל ברכו את יי בית מהרן ברכו את יי : בית ה
 הלוי ברכו את יי יראי יי ברכו את יי : ברוך יי מיציו
 שוכן ירושלים הללויה :
 כי לעולם חסרו : הודו לזהי הזהי כי לעולם חסרו : הודו
 לארצי הארנים כי לעולם חסרו : לעשה נפלאות גדל
 לברו כי לעולם חסרו : לעשה השמים בתבונה כי
 לעולם חסרו : לקח הארץ על המים כי לעולם חסרו :
 לעשה מודים גדולים כי לעולם חסרו : אמת השמש לש

וכל ההמונה
 למטר עשה
 מיצרים מוצר
 בהוכי מיצרים
 רבים והרג
 מלך הבשן
 כמלה לישראל
 כי ידון יי עמו
 חזה מעשה
 ולא יראו
 בפיסם
 בית ישראל
 הלוי ברכו
 שוכן ירושלים
 כי לעולם חסרו
 לארצי הארנים
 לברו כי לעולם
 לעולם חסרו
 לעשה מודים

לממשלת ביום כי לעולם חסרו: מה הידח וכוכבים ב
לממשלת בלילה כי לעולם חסרו: למכה מיצרים ב'
בבכוריהם כי לעולם חסרו: ויוצא ישראל מהוכס כי
לעולם חסרו: ביד חזקה ובאוצע נטויה כי לעולם חסרו
לגדוד ים סוף לגורים כי לעולם חסרו: והעביר ישראל
בהוכו כי לעולם חסרו: וכער פרעה ומלך בים סוף כי
לעולם חסרו: למולך עמו במרבר כי לעולם חסרו:
למכה מלכים גדולים כלה: והרוג מלכים אדירים
כלה: לסיחך מלך האמורי כלה: ולעג מלך הבשן כלה:
וכתן ארנס לנחלה כלה: נחלה לישראל עברו כלה: ש'
שבשפלנו וזכר לנו כלה: וישרקנו מיצרינו כלה: כהן
לחס לכל בשר כלה: הורו לז השמים כלה:

קלו

על כהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בוכרנו
מה ציון: על ערבים בתוכה תלינו ככרתינו: כי שם
שאלונו שובינו רברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו
משיר ציון: איך נסיר את שיר יי על ארמת נכר: אם
משכתך ירושלם השכח ימיני: ותרבך לשוני לחכי אם
לא אזכרכי אם לא מעלה את ירושלם על ראש שמי'
שמחה: וכת יי לבני ארום את יום ירושלם האמרי'

קלה

קלט

ערו ערו עד היסוד בה : בה בבל השדורה אשרי ש'י
 שישלם לך את המולך שגמלה לנו : אשרי שיאמו ונפך
 את עולריך אל הסלע לרוד מורך בכל לבי
 נגד אהי אומרך : משתמה אל היכל קדשך וזרה את
 שטך על חסרך ועל אמתך כי הגדלה על כל שטך אמ
 אמרתך : ביום קראתי והענני הרהיבני בפסטי עון :
 וזרך יי' כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך : וישירו
 ברכי יי' כי גדול כבוד יי' : כי רם יי' השפל יראה וגבה
 ממרחק ירע : אם ארך בקרב צרה המייני על אף מי
 מיבי השלח ידוך והושיעני ימיוך : יי' יאמר בערי יי'
 חסרך לעולם מעשי ידוך אל תרף : למנצח
 לרוד מומוד יי' תקרתני והייע : אהה ירעה שבת וקומי
 בנהה לרעי מרחוק : ארתי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנה :
 כי ארך מלה בלשוני הן יי' ירעה כלה : אמוד וקדם צרתני
 ותשה עלי כפכה : עלימה רעה ממני נשגבה לא אוכל
 לה : אנה ארך מרותך ואנה מפניך אברה : אם מסך
 שמים שם אהה ואיננה שאל הכך : אשא כנפי שחך
 משכנה באחרית יום : גם שם ירך הנמיני והאחוני ימינך
 ואמר אך חשך ישועני ולילה אוד בערכי : גם חשך לא

יחשיך מומך ולילה כיום יאייר כתשכה כאורה : כי א
מה קניה כליזתי הסכני בבטן חמי : אורך על כי כ
כדמות כפלאתי כפלאים מעשיך וכפטי יודעת מאד :
לא נכתר עיני מוכך אשר עשייתי בסתר רקמתי בהם
בהחיות ארץ : גלמי רמו עיניך ועל ספרך כלם יכ'
יכתבו ימים יתרו ולא מתר בהם : ולי מה יקרו רעיך
למה עצמו ראשיהם : אספרם מתול ירבון הקצותי
ועורי עמך : אם תקטל אזה רשע ואנשי רמים סורו
מני : אשר ימרוך למזמה נשוא לשוא עריך : הלא מ
משנאיך יי' אשכח ובהקומיך מהקוטט : תכלית שכ'
שגאה שגאותם לאויבים היו לי : חקרני אל ורע לבבי
בחכמי רע שרעפי : וראה אם דרך עיני בי וכחכי בר
ברוך עולט : למנצח מזמור לדוד : חלכני יי'
מאדם רע מאיש חמסים הנכרני
אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות : שגנו
לשונם כמו נחש חמה עכשוב המת שפתימו סלה : ש
שמרני יי' מרי רשע מאיש חמסים הנכרני אשר חשבו
לרחות פעמי : טמנו גאים פח לי חבלים פרשו רשת
ליד מעגל מרשיתו לי סלה : אמרת לי ליי' לי אזה
האזינה יי' קול התכוני יי' אהים ערו ישעוהי :

קמ

סכתה לראשי ביום נשק: אל תקן ^ל מאווי רשע וממו
 אל תפק ירמוו סלה: ראש מטיבי עמל שפתומו וכסמו
 ימנו עליהם גחלים באש יפולס כמהמרות בל יקומו:
 איש לשוק בל יכון בארץ איש חמוס רע ינורנו למד'
 למרחפות: ירעתי כי יעשה ^ל דין עני משפט אביונים:
 מן כרוקים ירו לשמן ישבו ישרים מה שמך:

מזמור לדוד ^ל קרמתיך חושה לי האזינה קולי קמא
 בקראי לך: תכון השלתי קטרה לשכך מוש
 משאת כפי מנחת ערב: שיתה ^ל שמהר לשי כנרה על
 דל שפתי: אל הט לבי לרבר רע להתגולל עלילות בר
 ברשע מה אישים פעלי מון ובל אלחס במנעמיהם:
 מהלמני יריק חסר ויוטתני שמך ראש אל יניא ראשי
 כי עוד ותפלה ברעתיהם: נשמתו בירי סלע שפט'
 שפטיהם ושמנו ממרי כי נעמו: כמו עלת ובקע בא
 בארץ נפזרו עימיו לשי שאל: כי אלך ^ל זה עיני
 בכה חסיתי אל הער נפשי: שמרני מידי פת יקשו לי
 ומוקשות פועלי מון: יפל במכמוריו רשעים יתר מ
 מבכי ער אעבר: משיביל לדוד בהיותו קמב
 במערה הפלה: קולי אל ^ל מונק קלי אל ^ל מהתנן:

ה: כי א
 על כ
 המה:
 שמו במ
 חס: יכ
 דר ורש
 קמתי
 ש סון
 הלא ש
 חס' ס'
 ב לבי
 יני בה
 ללתי
 המה
 שני
 הלה: ש
 ד חשו
 שו רש
 יו מה

משפוך לפני שמי צרתי לפניו אגיד : בהתעטף עלי
רוחי ואותה ירענת כתיבתי בארתי זו אהלך שמינו שח לי:
הבט ימין וראה ואין לי מיכיר אבר מנוס ממני אין
דרש לפני : זעקתי אליך יי אומרתי אתה מחסי חלקי
בארץ המיט: הקשיבה אל רנתי כי רלתי מאד היילתי
מדרעי כי אמרו ממני: הוסיא מה מסגד נפשי להודו
מה שמך בי יכתירו בדיקים כי הגמול עלי :
מומור לרוד יי שמי השלתי האזינה אל המכונני
באמונתך ענני בברקתך : ואל תבא במשפט את ע
עברך כי לא ירחק לפניך כל מי : כי ררף איב נפשי
רכא לארץ חיתי הוסיבני במחשכים כמהי עולם : ו
והתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי : זכרתי ימים
מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה יריך משומח : פרשתי
ירי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה : מהר ענני יי
כלאה רוחי אל הסתר עניך ממני ונמשלתי עם יוררי
בור : השאינני בבקר מסרך כי כך בטחתי הודיעני ג
דרך זו אליך כי אליך נשאתי נפשי : היילתי מאיבי יי
אליך כסיתי : למדני לעשות רצונך כי אתה זה רוחך
טובה תנחני בארץ מישור : למען שמך יי המייני ב
בברקתך

קמא

הניחא מנחה נפשי : ובחסרך הסמיות מיבי המאברת

כל ירדרי נפשי כי אני עברך : **לדוד קמו**

ברוך ^א יחודי המלמד ידי לקרב אינבעות

למלחמה : חסרי ומיחדתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו

חסיתי : הרודר עמים תחתי : ^א מה ארס ותדעהו בן

מינש ותחשבהו : ארס להבל רמת ימיו ככל עבר : ^א

הט שמיך והרר גצ בהרים ויעשנו : ברק ברק ותפניס שלח

חניך ותהמס : שלח ידיך ממרום פניי היצילני ממים

רביס מיד בני נכר : אשר עיהס דבר שוא וימינס י

ימין שקר : ^אהיס שיר חדש אשירה לך בנבל עשור א

מזמרה לך : הנתן תשועה למלכיס הצרנה את דוד צ

עברו מחרב רעה : פניי היצילני מיד בני נכר אשר

פיהס דבר שוא וימינס ימין שקר : אשר בנינו כנשי

כנטיעים מגרלים בנעדיהס : בנתינו כוויות מחטב

מחטבות תבנית היכל : מזוינו מלאיס משיקים מון א

אל ון באננו מאלילות מרובבות בתיונותינו : מלושינו

מסבלים אין פרץ ואין ירמאת ואין צחה ברמבתינו :

אשרי העס שככה לך אשרי העס ש ^אהיו :

תהלה **לדוד ארומיך : הני המלך קמה**

וַיְבָרְכֵהוּ שְׁמוֹן לְעוֹלָם וְעַד : בְּכֹל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאֵהְלֵלֶךָ
שְׁמוֹן לְעוֹלָם וְעַד : גְּדוּלָּה יִי וְהֵלֵל מֵאֹד וְהִגְדַּלְתֶּם אֶת
חַמְדְּךָ : דָּדוּ לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וְהַגְבוּרֹתֶיךָ יִגְדְּדוּ : הִרְדֵּךְ
כְּבוֹד הַחַיִּים וְרַבְרֵי כְּפִלְמֵרְתֶיךָ מִשִּׁימָה : וְעֹזוֹ כְּוַדְמֵתֶיךָ
יִאֲמְרוּ וְהִגְדַּלְתֶּךָ מִסְּפָרְכָה : וְזָכַר רַב טוֹבְךָ יִבְיַעו וְרֵא
וְיִרְקַחְךָ יִרְנָנוּ : חֲנוּךְ וְדַמּוּס יִי אֶרֶץ מִשִּׁים וְהִגְדַּל חֲסֵדֶךָ :
טוֹב יִי לְכֹל וְחַמּוּיוֹ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ : יוֹדֶתְךָ יִי כָּל מַעֲשֵׂ
מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶיךָ יִבְרַכְכֶּה : כְּבוֹד מִלְכּוֹתֶיךָ יִאֲמְרוּ וְהַבֵּ
וְהַגְבוּרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹרִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וְכְבוֹד
הִרְדֵּךְ מִלְכּוֹתָיו : מִלְכּוֹתֶיךָ מִלְכּוֹת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶיךָ
בְּכֹל דוֹר וְדוֹר : סוֹמֵךְ יִי לְכֹל הַנּוֹשָׁלִים חוֹקֶתְךָ לְכֹל הַכֹּ
הַכְּסוּפִים : שִׂיבִי כָּל מַלְאֲכֵי יִשְׁבְּרוּ וְאֵתָהּ כוֹתֵךְ לֵהֵם אֵת
מַכְלֵם בְּעַתָּה : שׂוֹתֵחַ אֵת יְרִיךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל מִי רִצְוֹן :
צְרִיף יִי בְּכֹל דְרָכָיו וְחִסְדֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂיךָ : קְרוֹב יִי לְכֹל
קְרָמָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאוּהוּ בְּאֵמֶת : רַחֲמוֹן יִרְמִיז וְעֵשֶׂה
וְאֵת טוֹעֵתְסָ יִטְמַע וְיִוְשִׁיעֵם : שׂוֹמֵר יִי אֵת כָּל מַהֲבִיּוֹ
וְאֵת כָּל הַדְּשָׁעִים יִשְׁמִיד : תֵּהֵלֵת יִי יִדְבַר פִּי וַיְבַרְךָ ס
כָּל בְּשֵׁר טָם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד : הַלְלוּהָ
הַלְלֵי כְּשֵׁי אֵת יִי : מֵהַלְלָה יִי בְּחַיֵּי מִזְמֵרָה לְאֵי
בְּעוֹרֵי :

קמור

מלהיך ירוך : כי חזק בריחי שמעריך ברוך בנך בקרבך :
 השם גבורך שלום חלב חטים יטבעוך : השולח אמרתו
 מרץ עד מהרה ירוץ דברו : הנקף שלף כחמד כשד כ
 כאשר יסוד : משליך קדמו כפטים לפני קדמו מי יצ'
 יצמד : ישלח דברו וימסס ישב דתו יזלו מוס : מגיד
 דבריו ליעקב תקיו ומשפטיו לישראל : לא עשה כן ל
 לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויה :

קמח' הללויה הללויה הללויה הללויה הללויה

במדומים : הללויה כל מלאכיו ה'
הללויה כל נבניו : הללויה שמש ורחת הללויה כל ככ'
 כוכבי מר : הללויה שמי השמים והמים אשר מעלה
 השמים : יהללו אות שם ה' כי הוא יבנה וכבראו : ויצ'
 ויעמדם לעד לעולם חזק נקף ולא יעבר : הללויה ה' מן
המרץ הנינים וכל תהומות : מש ובדר שלף וקיסור
 דת סערה עשה דברו : ההרים וכל גבעות עץ שריו
 וכל ארזים : התה וכל בהמה רמש ונשור כקף : מכ'
 מלכי מרץ וכל לאמים שרים וכל שופטי מרץ : במו'
 במדים ונס בהלילה וקנים עם נעדרים : הללויה
 שם ה' כי נשגב שמו לדבר

הורו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה לכל מש'
 חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

הללויה שירו ל'יף שיר מרש תהלתו בקהל קפצ'

חסידים: ישמח ישראל בעשיו בני ירון יגילו
 במלכם: יהללו שמו במחול בהקף וכבוד יזמרו לו: כי
 רבה י'ף בעמו ישאר ענוים בישועה: יעלו חסידים
 בכבוד ירכנו על משכבתם: רוממות אל בגרסם ותד'
 וחרב פישיות בידם: לעשות נקמה בגרם תוכחות כל
 בלאמים: לאסר מלכיהם בזקים ונכבריהם בכבלי
 ברזל: לעשות בהם משפט כחוב הדר הוא לכל חסידיו
 הללויה: הללויה הללו אל
 בקרשו הללויה בראיט עזו:

הללויה בגבורתו הללויה כרוב גדלו: הללויה בתפצ
 שופר הללויה בכבל וכבוד: הללויה בהקף ו
 ומחול הללויה במינס ועוגב: הללויה
 בתלכיל שמש הללויה בתלכיל
 תרועה: כל הנשמה תהלל יה
 הללויה:

בשלהם ספר תהילים תהלה לו על כל ז'ים

ANS87

Fragment of a medieval manuscript page, heavily damaged and stained. The text is written in a Gothic script, likely Latin, and is arranged in two columns. The left column contains approximately 15 lines of text, while the right column contains approximately 10 lines. The paper is yellowed and shows significant wear, including a large hole in the lower-left quadrant and irregular staining throughout. Several red ink markings, possibly initials or rubrics, are visible, including a prominent red 'I' in the right column. The text is largely illegible due to the damage and fading.

Fragment of a medieval manuscript page, heavily damaged and torn. The text is written in a Gothic script, likely a Latin liturgical or legal text. The page is divided into two columns of text. The left column contains several lines of text, with some words in red ink (rubrics). The right column contains a longer passage of text, also with some red ink. The paper is aged and shows significant wear, including large holes and missing sections.

Fragment of a Latin manuscript page, heavily damaged and stained. The text is written in a medieval Gothic script. The fragment is irregularly shaped with significant loss of material, particularly on the right side. The text is mostly illegible due to the damage and fading, but some words and phrases are discernible, including "Bene ad vobis" and "quod est totum".

[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, possibly Latin or German, on aged parchment. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a larger, bolder hand. The parchment is heavily stained and has irregular edges.]

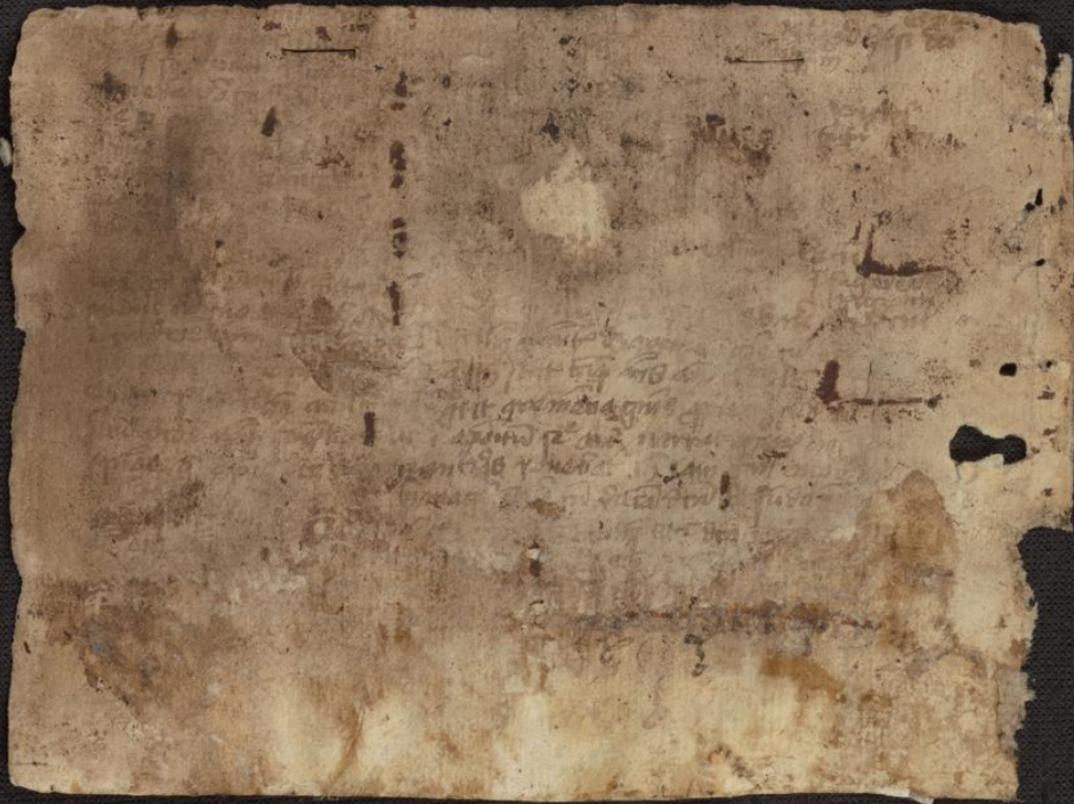
[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, possibly Latin or German, on aged, stained paper.]

[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, possibly Latin or German, covering the page. The text is written in a cursive hand and is significantly faded and obscured by ink bleed-through from the reverse side of the page. Some words are difficult to discern, but fragments like "HABE" and "SIC" are visible.]

Fragment of a medieval manuscript page, likely a calendar or liturgical book, showing Latin text in a Gothic script. The page is heavily stained and damaged, with significant discoloration and missing sections. The text is arranged in several lines, with some words highlighted in red ink (rubrics). The page is bound on the left side, and the right edge is ragged and torn.

Fragment of a medieval manuscript page, likely a calendar or liturgical book, showing Latin text in a Gothic script. The page is heavily stained and damaged, with significant discoloration and missing sections. The text is arranged in several lines, with some words highlighted in red ink (rubrics). The page is bound on the left side, and the right edge is ragged and torn.

[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, possibly Latin or German, on aged and stained paper. The text is arranged in several lines across the page, with some larger, bolder characters that may represent initials or section markers. The paper shows signs of significant wear, including holes and discoloration.]

[Faded Latin text, likely a legal or administrative document, with several lines of script. The text is heavily obscured by ink bleed-through from the reverse side of the page.]

[Vertical text written along the right edge of the document, possibly a marginal note or a reference.]

[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, possibly Latin or German, on aged parchment.]

[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, possibly Latin or German, with some larger, more legible words like 'Tu', 'Dane', and 'Non respondendi' visible.]

Handwritten Latin text on aged, stained paper. The text is written in a cursive script and includes several lines of dense script. Some words are written in larger, bolder letters, possibly indicating the start of a section or a specific name. The paper shows signs of significant wear, including a large hole on the left side and various stains and discolorations.

Ordinis et fidei... et disciplina... in...
Ordinis et fidei disciplina in...

Ordinis et fidei disciplina...
Ordinis et fidei disciplina...

Episcopus ad...
Episcopus ad...

Quod...
Quod...

Anni...
Anni...

Sub...
Sub...

Quia...
Quia...

Quia...
Quia...

~~Et postquam...~~
Et postquam...

Et postquam...
Et postquam...

Handwritten text on a fragment of parchment, likely a medieval manuscript. The text is written in a cursive script, with several words in red ink (rubrication). The parchment is heavily stained and has irregular, torn edges. The text is difficult to decipher due to the damage and fading, but some words are clearly visible, including "quod" and "pro".

e sic matu mpt. qe u
id gaudeo p p me hste alig r vetm
ali na iadu aliqua m qrebat
uadere in signe fact

ה' כט
הדר
היה רחוק רחוק ביד
ל נפדים וזה
רחוק גבי עני של
גול להב לא קודם
יש רחוק גיעול
היה וולא יהיו חזק גיעול
גדולי תיה קצת פשוט
גב רב
הפיק רשור
ברכות ווא חרות
אפוקי רש רחוק
ואת למה לי חזק
ברכות ויל דחה
ארות איה גש
ברכות לאפוקי
הספוי למה לי
הרות לאפוקי
ברכות משנה

היה רחוק רחוק ביד
ל נפדים וזה

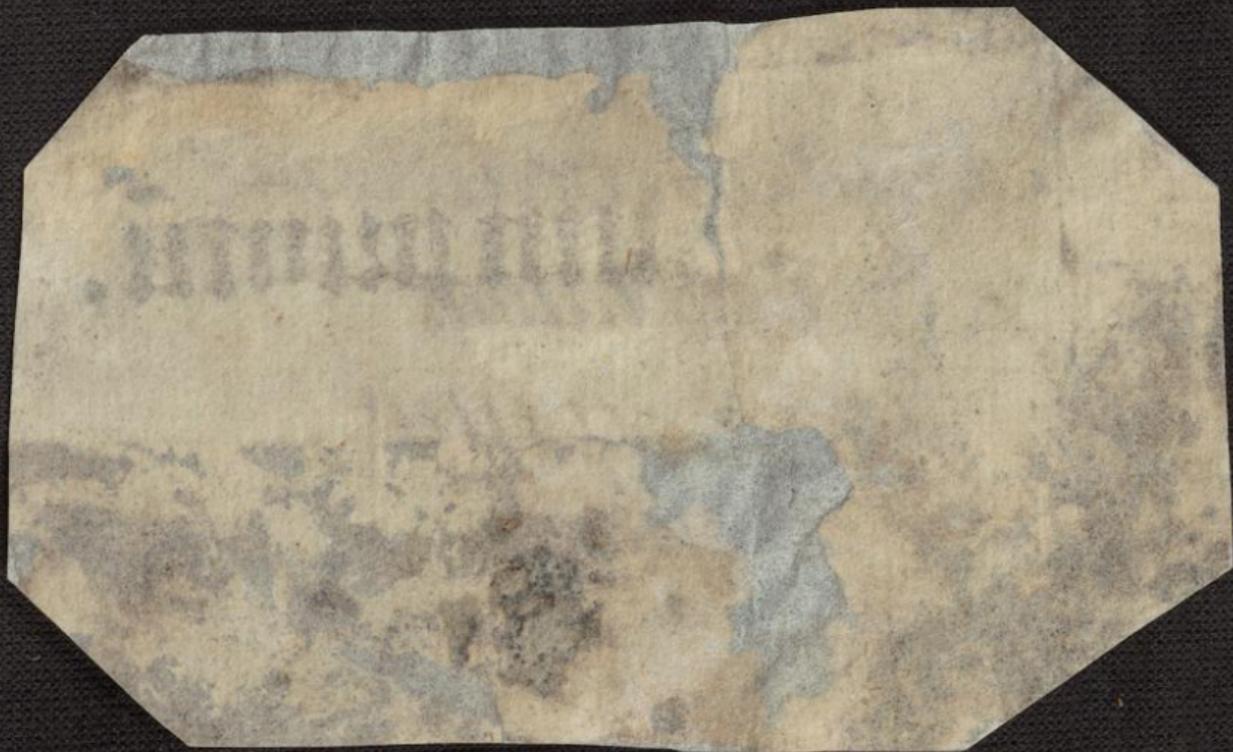
היה רחוק רחוק ביד
ל נפדים וזה

D...

Fragment of an ancient papyrus scroll with faint, illegible markings and some visible characters.

Psalmi hebraicum
nonctatum
sine anno
solonis.

ANS87

